

ZBOR OBČANOV

LETO VI. ŠTEV. 4

JUNIJ 1966

CENA 40 par (40 st. din)

GLASILO
SZDL
LJUBLJANA-
BEŽIGRAD

Spori ob novih najemninah

Govori direktor stanovanjskega podjetja Bežigrad

V zvezi z novimi najemnini za stanovanja in retroaktivnostjo plačevanja — veljavnostjo novih najemnin za nazaj od 1. avgusta 1965, je med občani precej negotovanja in hude krvi. Da bi si nalili čistega vina ob tem vprašanju, smo zaprosili za pogovor direktorja Stanovanjskega podjetja Bežigrad, Jožeta Črnuglja. Podjetje upravlja s približno 1000 hišami v družbeni lasti oziroma s približno 4000 stanovanji.

»Premnogim našim občanom ne gre v račun retroaktivnost plačevanja novih najemnin za stanovanja. Pa tu di višina najemnin je za marsikoga težko sprejemljiva. Tudi mi imamo ob vsem tem lepe težave, ker večina ljudi ne razume, da gre pri plačevanju za nazaj v resnici samo za akontacije. Seveda, ko je treba seči nekoliko globlje v žep kot doslej in to še za nazaj, ni prijetno.

Naše podjetje je pripravljeno, da se z vsakim posameznikom posebej pogovori, kako bi lahko odplačevali povisano najemnino za nazaj: na tri mesece, na pol leta, ob letu... kakor se bomo dogovorili. Vsak spor ali nesporazum, ki ga bo mogoče rešiti, bomo proučili in rešili po svojih močeh in v mejah naših pristožnosti. Posebno, če bi prišlo do spora zaradi kakršnekoli napake podjetja. Se le prav nazadnje si bomo pač morali pomagati s sodiščem.

Do vseh teh negotovanj in nesporazumov prav gotovo ne bi prišlo, ko bi bili občani pravočasno obveščeni in seznanjeni ne samo z novim stanovanjskim zakonom, temveč tudi s posameznimi konkretnimi določili, če bi se vse skupaj rešilo že lani novembra ali najkasneje decembra meseca. Vse zaostrovanje in huda kri okrog novih stanarin bi prav gotovo odpadla.

Večina občanov se ni kdo ve kaj prida ozirala na novi popis (ponovno točkovanje stanovanj). Se le zdaj, ko je treba seči v denarnico in plačati nekaj več, se je začelo zatikati.

Kjerkoli bo pač potrebno — najsi bo to pri dobrih ali slabih stanovanjih, bomo poslali na ponovni ogled superkomisijo, da bo ponovno ocenila stanovanje.

MESTNI KOMITE ZK IZVOLJEN

V Ljubljani so ustanovili mestni komite Zveze komunistov. Sestavljajo ga člani, ki so jih izvolili občinski komiteji ljubljanskih mestnih občin. Iz Bežigrada so bili izvoljeni Janez Zeleznik, inž. Tone Mastnak, Slavko Umek in Danica Jurkovič.

Mestni komite bo obravnaval probleme, ki zadevajo vso Ljubljano, hkrati pa koordiniral delo občinskih komitejev mestnih občin, ki bodo seveda delali še vnaprej.

nila stanovanje, saj je to tako v našem kot v interesu občanov, nosilcev stanovanjske pravice.

Do nesporazumov oziroma sporov prihaja največ v večjih novih stanovanjskih stavbah, v katerih stanovalci postavljajo pripombe na bolj ali manj solidna gradbena in obrtniška dela. Toda mi gledamo, kakšna bi hiša morala biti, kakaj reklamacije na kvaliteto gradbenih storitev po določenem času zastarajo. Res pa je, da je precej novih stavb zgrajenih zelo nesolidno. In tu je potem kamen spotike.

Zaradi delno spremenjenega sistema točkovanja so stare hiše nekaj pridobile na vrednosti, včasih pa se to zgodi tudi pri novejših.

Stroški poslovanja našega podjetja znašajo 5 odstotkov od celotne stanarine, ki jo dobimo, in so razmeroma nizki, če se ozremo na druge občine: Vič okrog 13 odstotkov, Center 17 odstotkov, Šiška 15 odstotkov itd. Na okroglo imamo za 19 milijard starih dinarjev premoženja — stanovanjske hiše v družbeni lasti.

Odločbe o novih najemninih nismo mogli izdati poprej, kar nam očitajo občani, ker smo šli v ponovno točkovanje (prvo je bilo 1959. leta)

še lani 10. decembra. Prejeto ni bilo mogoče, ker se ni so bili znani kriteriji za novo točkovanje stanovanj.

Pretnja vodovodu na Črnučah

ZA VOZLANE KOMUNALNE NAPRAVE

Pet metrov pod tovarno »ELMA« teče talna voda, ki ima neposredno zvezo s črpališčem novega črnuškega vodovoda. Črnuški vodovod oziroma gradnja črpališča z osnovnim vodom je veljala 120 milijonov starih din, toda kakor vse kaže, ni bila še dovolj proučena.

Samo en liter odpadnega olja, ki bi se zlil v talno vodo pod tovarno Elma, za deset let lahko uniči pitno vodo iz črpališča!!! Medtem ko en liter bencina uniči milijon litrov vode, kakor trdijo strokovnjaki.

Zaščitni ukrepi so torej več kot nujni, če nečemo, da nas preseneti masovna okužba, epidemija ali kaj podobnega. Veselje ob tako težko priborjenem vodovodu na Črnučah je bilo kaj kratkotrajno.

Posebej aktualno postaja to vprašanje zdaj, ko je na dnevnem redu gradnja kanalizacije na Črnučah, ki bo nujno morala imeti dvojni sistem:

MILAN GERŽELJ IZVOLJEN ZA PODPRESEDNIKA MESTNEGA ODBORA SINDIKATOV

Za podpredsednika mestnega odbora sindikatov v Ljubljani so izvolili Milana Gerželj, predsednika bežigradskega občinskega sindikalnega sveta. V odboru sta iz Bežigrada še Majda Poljanšek in Vinko Vrbec. Prva naloga mestnega odbora sindikatov bo preštudirati nadaljno organizacijsko shemo, da bodo sindikati bolj učinkoviti. Obravnavali bodo probleme, ki so skupni mestu, zlasti še komunalno, družbene službe itd.

STATISTIKA O BEŽIGRADU

MED NAJBOLJ RAZVITIMI OBČINAMI V SLOVENIJI

Po narodnem dohodku na prebivalca je bežigradska občina na tretjem mestu v Sloveniji. Lani je odpadlo na Bežigradčana 728.000 starih dinarjev narodnega dohodka. Na prvem mestu je seveda občina Ljubljana-Center (1.475.000 starih din), sledi pa ji Šiška (756.000 starih din). Podatki še za nekatere druge občine: Ljubljana — Moste-Polje 714.000 st. din narodnega dohodka na prebivalca, Ljubljana—Vič 392.000 starih din, Kranj 690.000 starih din, Celje 658.000 starih din, Maribor—Center 588.000 starih din, Maribor—Težno 501.000 starih din, Maribor—Tabor 446.000 starih din, Domžale 570.000 starih din, Koper 482.000 starih din. Najmanjši narodni dohodek na prebivalca je v občini Lenart (107.000 starih din).

Po proračunskem dohodku na prebivalca je bežigradska občina na drugem mestu v Sloveniji. V občini Center odpade na prebivalca 132.000 starih din proračunskega dohodka, za Bežigradom 63.000 starih din, v Šiški 60.000 starih din, v Mostah 53.000 starih din in na Viču 43.000 starih din. Podatki še za nekatere občine: Maribor—Center 45.000 starih din, Maribor—Težno 29.000 starih din, Maribor—Tabor 33.000 starih din, Kranj 51.000 starih din, Celje 40.000 starih din, Domžale 40.000 starih din, Koper 49.000 starih din. Najmanjši proračunski dohodek na prebivalca je v občini Lenart (23.000 starih din).

Zanimiv je podatek o otroškem varstvu. Na prvem mestu v Sloveniji je ljubljanska občina Center, kjer je v vzgojno-varstvenih ustanovah 11,8 odstotka otrok. Občina Bežigrad je na drugem mestu (10,5 odstotka otrok v vzgojno-varstvenih ustanovah). V Mostah je v otroškovarstvenih ustanovah 9,2 odst. otrok in na Viču 3,3 odst., v mariborskih občinah okrog 5 odst., v Kopru 7,5 odst. Najmanj otrok v vzgojno-varstvenih ustanovah ima občina Šmarje (0,3 odst.).

Ob primerjavi števila zaposlenih žensk pa se pokaže za Bežigrad še bolj ugodna številka. Za Bežigradom je zaposlenih 32,7 odst. žensk (v Centru 50,6 odst.), v drugih občinah, ki imajo manj otrok v otroško-varstvenih ustanovah, pa je delež zaposlenih žensk višji.

VOTITVE POSLANCA

Volivci, ki prebivajo na področjih krajevnih skupnosti »Boris Kidrič, Savsko naselje, Tomačevo, Šentjakob-Podgorica, Beričevo in Dol ter v naseljih Nadgorica, Ježa in Dobrava, bodo v nedeljo, 26. junija volili poslanca v republiški zbor Skupščine SRS. Občinska skupščina je na seji 17. junija izvolila za poslanko

NADO PUPPIS,

inž. agronomije v Kmetijskem inštitutu. Poslanca dokončno izvolijo volivci na neposrednih volitvah, ki bodo v nedeljo, 26. junija.

Več o volitvah berite na 9. strani

Nadalj. na 2. strani

3.170 garaž
za 3.590
avtomobilov

Kakor sporočajo z uprave za notranje zadeve Ljubljane, je bilo za Bežigradom lani registriranih 3.590 osebnih avtomobilov. Čeprav nihče ne vodi natančne evidence, koliko garaž imamo za vse te avtomobile, pa se vendarle ve, koliko garaž je zgrajenih oziroma za koliko je bilo izdano lokacijsko in gradbeno dovoljenje.

Garaže, ki so bile ali bodo vsak čas dograjene po krajevnih skupnostih: »Bežigrad« 500, Savsko naselje 200, »Boris Kidrič« 550, »Stadion« 750, »Posavje« (brez Ježice) 720, »Ježica« 100, »Črnuče« 200, in v drugih krajih naše občine 150.

Po tej približni oceni za več kot 400 avtomobilov ni garaž.

Prijeten kotiček v Stožicah

Od stadiona pa vse do Ruškega carja ni ob Titovi cesti nobenega gostišča z vrtom. »To je bil vzrok«, pravi Janez Dremelj, odbornik iz Stožic, »da smo se odločili za poletni vrt ob samopostrežni trgovini »Prehrane« v Stožicah. V začetku smo bili skeptični. Vedeli smo, da bodo gostje prišli: prijetno je na vrtu popiti čašo vina ali piva, toda takšnega obiska, kot je sedaj ob sobotah, resnično nismo pričakovali. Sam sem se zanimal in drezal toliko časa, da smo uredili vrt...«

Janeza Dremelja seveda ni treba več predstavljati. Večkrat smo že pisali o njem, za Stožice je veliko naredil. Tudi tokrat, pri gostinskem vrtu, ima nedvomno levji delež. V največjem blatu, ko so buldožerji s težavo rili po blatu, je iz blata sam vlekel cestne robnike, da jih valjar ne bi zdrobil. Nalagal jih je v samokolnico in vozil na varno, za trgovino. Letošnjo pomlad pa so jih lepo vgradili na vrtu.

O vrtu, ki ga prav radi obiskujejo upokojenci s kartami v rokah, možaki s krogli za balinanje mladeniči in mladenke z nabrušenimi petami je Janez takole pripovedoval:

»Vrt še ni dokončan. Pred dnevi smo posadili grmičevje, ki smo ga šli iskati v Kamnik. Vse se ni prijelo, zato bomo sadili še jeseni. Takrat bomo posadili tudi živo mejo, ki bo z leti prerasla sedanjo žično ograjo. Leto bomo potem odstranili. Radi bi, da bi živa meja čim prej obrasla naš vrt, da bi bil lep zaključena celota. Z enkrat pa smo morali vse obdati z ograjo zato, da nam ne bi pomendrali vse trave.

Zadovoljen sem, da se ni smo strinjali z načrti inženirjev, ki so predlagali, da bi morali ves prostor od samopostrežne trgovine pa do ceste, zavarovati. Mi smo ga uredili po svoje in je sedaj mnogo bolj prijetno; dve stopnički ali pa ena sama, pa tudi ni nobena težava. Pametno je bilo tudi to, da smo pustili del prejšnje betonske plošče, saj sedaj odlično služi za polkrožno plesišče.«

Da stoženski vrt ni od muh ali sam sebi namen, kažejo številke o prometu ob sobotah.

Prvo soboto so Stoženčani pa tudi ljudje od drugod zapali natakarije le 96.000 din. Ze naslednjo soboto je promet porasel na 150.000 din, tretjo soboto pa so gostje pojedli in popili že kar za 251.000 din. K številnemu obisku pa seveda ne prispevajo le čevapčiči, marveč tudi »Dobri znanci«, ki tu vlečejo domače viže vsako soboto od sedme zvečer pa do pol noči, ko je na vrtu ples.

Vrt pa ni zaseden le popoldne in ob večerih, marveč tudi dopoldne, ko pridejo na malico delavci iz bližnjih podjetij in gradbišč. »Prehrana« je vrt opremila, postavila je mize in stole, ostalo pa so naredili Stoženčani sami.

Kot vse kaže, pa je vrt že sedaj premajhen. Zato že razmišljajo, kako bi ga povečali, zadaj za samopostrežno trgovino. 67 miz, kolikor jih imajo sedaj, je ob sobotah že zdavnaj premalo. Pa čeprav so vrt komaj odprli.

Pretnja vodovodu

Nadalj. s 1. strani

lo, če ne bomo nevestnežem stopili na prste.

Kaj se bo zgodilo, če bo na Črnučah zaradi nezdrave vode izbruhnila epidemija? Pitno vodo bodo morali voziti na Črnuče s tovornjaki iz Ljubljane ali pa od kod drugod!

Vsa nadaljnja gradnja stanovanj in drugih objektov na Črnučah je zdaj odvisna predvsem od dokončne ureditve vodovoda in kanalizacije.

Torej, če bomo na Črnučah sploh še hoteli graditi, potem bomo morali najprej zagotoviti vire financiranja za temeljito in trajno ureditev izvirov zdrave pitne vode in ureditev kanalizacije, da ne bo ta skrb kot Damoklejev meč neprestano visela nad črnuškimi občani.

Na posebnem sestanku v zvezi z gradnjo kanalizacije na Črnučah, ki so se ga udeležili strokovnjaki z republiškega sekretariata za urbanizem, zavoda za zdravstveno varstvo SRS, za kanalizacijo, Mestnega vodovoda in urba-

Milijon za dom na Mali planini

Svet za družbeni plan in finance naše občinske skupščine je na predlog skupščine odobril milijon starih dinarjev za dograditev planinskega doma na Mali planini.

Plošča za novi dom je zabetonirana, pa tudi zemeljski električni kabel, dolg okrog 300 metrov, je že položen.

Izredno aktivni črnuški planinci delajo vse prostovoljno in so si pravkar omislili za gradnjo svojega doma na planini vibrator, poseben stroj za izdelovanje betonskih zidakov, kar bo pocenilo gradnjo skoraj za polovico. Prevoz vsega materiala po žičnici je namreč zelo drag — 30 din za kilogram tovora! Vse zidake si bodo tako naredili sami na gradbišču.

Razen vibratorja so si omislili tudi drobilec kamenja. Šolski otroci bodo skupaj znosili kamenje, potem ga bodo zdrobili in material za zidake in betoniranje bo pripravljen.

Črnuško planinsko društvo je izredno delavno in lahko vsem drugim organizacijam služi za zgled. Z malo denarja, toda pridnimi rokami bodo zgradili svoj dom na Mali planini. Zdaj računajo, če ne pride nič nepredvidenega vmes, da bo dom pod streho do jeseni.

nisti, so razpravljali o sistemu kanalizacije na Črnučah ob upoštevanju nujnih ukrepov za zaščito pitne vode, o

možnostih za zaščito črpališča in stanovanjske gradnje v Podborštu.

Na sestanku so med drugim menili, da v kratkem nikakor ne moremo računati na povečavo črnuškega vodovoda z mestnim, ker so črpališča v Klečah že zdaj preobremenjena. Vodo za Črnuče bo pač potrebno zajemati tam, kjer je zdaj črpališče, ali pa poiskati novo črpališče vzhodno od obstoječega.

Gradnja kanalizacije v južnem predelu Črnuč bo rešila vprašanje odpadnih voda in s tem vsaj deloma vprašanje zaščite obstoječega črpališča. Nadaljnje izkoriščanje gramoznice v neposredni bližini črpališča pa bo lahko nevarno za izvir pitne vode, zakaj gramoz tu kopljejo že v prvi plasti blizu talne vode.

Za zaščito pitne vode iz črpališča je potrebno, da industrija v bližini še posebno skrbi za zmanjšanje nevarnosti okužbe talne vode (čistilne naprave, lovilec maščob ipd.) Posebno nevarna so razna olja in nafta. Potrebno bo določiti zaščitni pas okrog črpališča in ga uzakoniti.

DOPISUJTE!

Črne gradnje ob Savi

Ze pred drugo svetovno vojno so se za Savo v spodnjih Stožicah in v Tomačevem pojavile prve barake z naseljenici, ki niso imeli sredstev, da bi si v pošteno grajenih hišah plačevali stanovanja. Med vojno so Italijani iz varnostnih razlogov te barakarje pregnali, takoj prva povojna leta pa so se barake zopet pojavile. Petnajst let že stanujejo nekateri samotarji pa tudi nekaj družin je med njimi, v zemljankah in barakah iz pločevine, strešne lepenke in lesa. Teh barak pa je vsako leto več. Medtem ko jih je bilo lansko pomlad še 17, jih je letos že več kot 30. Postopek pred graditvijo je zelo enostaven: posekajo bližnje grmovje, zravnajo zemljišče in iz starega lesa, brun, opeke in pločevine, to je materiala, ki ga dobe na opučenih gradbiščih, zlasti pa v zamenjenem filmskem mestu pri Zalah, postavijo barako. Naselje, ki je razmetano po vsej dolžini tako imenovane ga Mačevskega boršta in ob Savi, nima ne urejene pitne vode, ne elektrike, celotno naselje ima eno samo hišno številko — vsa pošta za naseljenice se zbira v gostilni sredi Tomačevega. Od vseh družin in samcev so samo štirje taki primeri, kjer bi lahko upoštevali črno in živo gradnjo. Vsem ostalim so podjetja, kjer so zaposleni, že večkrat ponujala stanovanja, pa jih iz tega ali onega razloga niso sprejeli. Seveda je nekaj primerov tudi ko stanovanj ne morejo vzeti, saj niso nikjer zaposleni, ker raje žive iz rok v usta, nabirajo odpadni material, ga prodajajo, hranijo pa se po gostilnah. Seveda so ti prebivalci občani kot smo občani vsi. Z žalostjo gledamo občani na njihovo življenje, toda pomagati se kaj več ne da. Podjetja gradijo stanovanja za svoje uslužbence in delavce. Podjetja tudi dajejo kredite za gradnjo stanovanj. Če bi med prebivalci tomačevskega naselja izsledili primer, da družina čaka na ugodno rešeno vlogo več ko 5 let, bi ta primer objavili in poklicali za odgovor podjetje, ki ni upoštevalo kritičnega stanovanjskega primera svoje ga delavca in njegove družine. Občina pa nima sredstev, da bi gradila stanovanja, zlasti

nima sredstev za tiste, ki še včeraj niso bili njihovi občani, danes pa so prišli od nekod in si na področju občine postavili barako.

Ob neki drugi priliki smo že lani napisali, da je barakarstvo zlasti razširjeno v bežigrajski, moščanski in v vliški občini, da je samo na področju krajevnih skupnosti Boris Kidrič nad 750 družin, ki žive v neprimernih in pretesnih stanovanjih, hkrati pa smo napisali, da podjetja, občina in organi z nezmanjšanim tempom rešujejo posamezne probleme, toda da se še z večjim tempom kopičijo novi. Komaj iz ene barake preselijo družino v novo stanovanje, je v isti baraki že več družin. Občina je skoraj brez moči in tudi o teh črnih in divjih gradnjah bo treba sprejeti dokončen sklep. Gre za sledeče vprašanje: ne moremo dopustiti, da bi občani živeli v takšnih stanovanjskih in življenjskih prilikah, ne moremo pa tudi dopustiti samovoljnih črnih in divjih gradenj. JAK

SKUPŠČINA O URBANIZMU

Odborniki bežigrajske občinske skupščine so na zadnji seji več kot štiri ure razpravljali o urbanizmu. Med najpomembnejše odločitve sodi vsekakor sklep, da bodo nadaljevali stanovanjsko gradnjo na Črnučah, čeprav še ni zgrajena kanalizacija in je zaradi tega nevarnosti zajetje črnuškega vodovoda. Skupščina se je s tem zavezala, da bo v prihodnje gradnja kanalizacije na Črnučah poglavitna naloga pri urejanju komunalnih naprav za Bežigradom.

Projektivni atelej bo za področje Črnuč čimhitreje izdelal potrebno dokumentacijo. Stanovanjsko podjetje pa bo potem razpisalo licitacijo za 80 parcel, namenjenih za gradnjo individualnih hiš, predvsem članov Zveze borcev. Vseh parcel na Črnučah bo 200. Znižali bodo tudi komunalni prispevek, seveda pa bodo z denarjem, ki se bo nabral iz tega vira, zgradili le najbolj potrebne komunalne naprave.

Črne gradnje — na Črnučah in za Bežigradom jih je precej — bodo tam, kjer je mogoče, usklajili z urbanističnimi načrti, vse druge pa proglasili za provizorije, kar pomeni, da bi jih ob potrebi porušili. To velja tudi za nove črne gradnje.

Skupščina je opozorila tudi na pomanjkljivo zakonodajo in počasno sprejemanje predpisov s področja urbanizma v republiških organih.

Letos 131 maturantov na bežigrajski gimnaziji

»Letošnja matura je malo bolj zasoljena kot je bila prejšnja leta« nam je povedala direktorica I. gimnazije za Bežigradom Stefka Sever. — »Na naši gimnaziji dela letos matura 131 četrtošolcev. Vsi delajo pismeno nalogo iz slovenskega jezika in še iz tujih jezikov, to so: angleščina, francoščina in ruščina ali matematike. Izbira druge pismene naloge je odvisna od prostega tretjega predmeta,« je še dodala direktorica »če dijak ustno odgovarja iz predmeta naravoslovno — matematične skupine, piše nalogo iz tujega jezika in seveda obratno: če je njegov prosti predmet iz humanistične grupe, pa mora vzeti matematiko.« Povprašali smo še koliko četrtošolcev je odličnih. — »Le devet,« nam je povedala Severjeva, »toda ti so lahko oproščeni ustnega dela mature, če obe nalogi pišejo za odlično oceno.«

NA SLIKI: V fizikalni predavalnici med nalogo iz matematike.

Foto: K. Dolenc

ZBOR OBČANOV

glasilo občinskega odbora SZDL Ljubljana-Bežigrad. Izhaja vsak mesec. Ureja uredniški odbor: Miran Blaha (predsednik), Janez Vinkler, Lojze Jakopič, Ančka Cerin, Jože Crnugelj, Niko Lapajne in Jože Vetrovec. Odgovorni urednik: Janez Snoj. — Cena izdaja: 40 starih dinarjev, letna naročnina 300 starih dinarjev, za delovne organizacije 1.000 starih dinarjev. — Tekoči račun pri NB 504 678-34. — Rokopise in slike pošiljajte na naslov: »Zbor občanov«, Ljubljana, Parmova 33. — Tiskarna CP DELO.

ARONDACIJA IN GOZDOVI

Kot je znano, je bilo v komisiji »Agrokombinata-Emona« na desni strani Save arondiranih nad 600 ha zemljišč. Ta zemljišča so bila last 850 privatnih lastnikov, zemlja pa je bila deloma obdelovalna, deloma so bili travniki, slabši pašniki, slab nižinski gozd in goličava. Vse je bilo videti, da je arondacija že končana, toda tako nekateri forumi kot nekateri lastniki z arondacijo niso bili povsem zadovoljni, zato se je razprava med občani o arondaciji na desni bregu Save v korist »Agrokombinata-Emona« ponovno razplamtela. Ne gre pri novi razpravi za lastništvo, temveč za uporabo omenjenega kompleksa. »Agrokombinat-Emona« je imel namreč namen na arondiranih površinah urediti pašnike za živinorejski obrat, kjer bi redili živino za pisanje. Če bi hoteli torej na teh po-

vršinah urediti pašnike, bi morali posekati nižinske gozdove. Mnogi so bili mnenja, da je zemlja tod peščena in da gozdovi, pa čeprav slabi, varujejo zemljo v poplavnih letih pred upostojenjem. Strokovnjaki Agrokombinata so zatrjevali nasprotno in razprava, kdo ima prav, še ni zaključena.

Za bralce bo vsekakor zanimivo, kako je s pritožbami arondirancev. S področja Stožice je bilo namreč 116 odločb o pripojitvi zemljišč družbenemu kmetijskemu sektorju. Od teh odločb je 36 pritožb v postopku, 19 primerov se nanaša na ugovor glede katastrske kulture v naravi, češ, da je katastrska kultura dejansko gozd, ki pa ni predmet arondacije. Ostali primeri so taki, da prizadeti sploh ne pristanejo na arondacijo, ker hočejo obdržati isto zem-

ljišče za kmetijsko proizvodnjo in odklanjajo vsak sporazum, zamenjavo in drugo ustrezno zemljišče. Odklanjajo tudi kakršnokoli drugo odškodnino.

V primerih, ko je sporna točka v pritožbi sklicevanje pritožnika na kulturo (gozd), so ugotavljali v vsakem posameznem primeru dejansko stanje kulture v naravi. Izkazalo se je v večini primerov, da gre pretežno za kmetijska zemljišča z zelo redko zarastjo z grmovjem in gozdnim drevjem. Pri številnih lastnikih zemljišč je zemlja opustošena zaradi izkopavanja peska, mivke in gramoza. V teh primerih bi morali lastniki upoštevati zemljišče spraviti v prejšnje stanje v smislu veljavnih predpisov. Glede na to, da je dal Agrokombinat Emona uradno obljubo,

da bo arondirana zemljišča izkoriščal tako, da bo zemlja dajala več kot je doslej, je svet za kmetijstvo in gozdarstvo pri občinski skupščini, skupaj s strokovnjaki Agrokombinata, pregledal gospodarski načrt glede smotnosti izkoriščanja tega zemljišča v kmetijske namene.

Občani so dolžni zvedeti tudi, da je občina pripravljala — še pred začetkom arondacije — osnutek odloka o preživinskem varstvu kmetov za vse tiste primere, ko bi bili arondiranci toliko prizadeti, da bi jim bil ogrožen obstoj, če so stari ali onemogli. Tudi arondacijska komisija je dobila naročilo, da te primere upošteva. No, arondacijska komisija je res že v nekaj primerih dala predloge pristojnim občinskim forumom (Zvezi borcev, Zavodu za socialno delo itd.), čeprav s samo arondacijo predlagani še ne bi bili upravičeni do družbene pomoči, kajti zemljo še nadalje uživajo. Socialni problemi v zvezi z izvedbo arondacije so v večini primerov takšni, da gre za stare, onemogle ali bolne ljudi, ki tudi brez arondacije predstavljajo težje socialne primere. Le-te sedaj proučuje socialna služba, da bi rešila njihove probleme. Arondacija torej nikogar ni materialno prizadela. Res pa se je postopek arondacije nekoliko za-

vlekel. Bilo je namreč treba obravnavati posamezno okrog 850 lastnikov, poleg tega pa še številne solastnike z znanimi in neznanimi naslovi. Komisija je obravnavala preko 2000 parcel, kar je ogromno tehnično delo.

Občinska skupščina je sprejela sklep, da je arondacija glede lastništva zaključena, da pa se morajo izvršiti spremembe glede na namembnost površine. Kjer so namreč v katastru zabeleženi gozdovi, morajo gozdovi tudi ostati vnaprej. Te gozdove prevzame v oskrbo zavod zeleni pas. Samo na površinah, ki so izrazito kmetijske, lahko Agrokombinat Emona za svoj živinorejski obrat uredi čredinske pašnike.

JAK

ODBORNIKI SO ODŠLI

Mar bo v prihodnje eden izmed pogojev, da nekdo lahko postane odbornik, tudi: doma mora imeti telefon? Na zadnji seji občinske skupščine je namreč po prvi točki dnevnega reda, razpravi o urbanizmu, odšlo domov toliko odbornikov, da zbor delovnih skupnosti ni bil več sklepčen. Za potrebno večino je bil en odbornik premalo. Sejo so prekinili in poklicali tistega, ki je imel doma telefon. Prišel je na sejo in skupščina je nadaljevala z delom.

Zgodilo se je prvič, da bežigradska občinska skupščina ni bila sklepčna.

Seja je zares utrudljiva, gradiva toliko, da je bilo težko vsega pregledati. Samo razprava o urbanizmu je trajala štiri ure, potem pa je bilo na dnevnem redu še nekaj stvari, o katerih je morala skupščina reči svojo besedo še pred počitnicami.

Odborniki seveda nimajo časa na pretek. Ali tistim, ki so odšli s seje, lahko zamerimo, da so bili nedisciplinirani?

Bežigradska skupščina je doslej veljala za disciplinirano, odborniki so z vso odgovornostjo opravljali nelahko delo. Zadnjikrat se nekaterim ni dalo ostati še pol ure, potem ko so prebili tam že štiri ure. Vseeno pa junijsko vročino ne bi kazalo zamenjati z odgovornostjo odbornika.

Težave zaradi dolgov

Iz razgovora z novim podpredsednikom občinske skupščine Ivom Lukežičem in predsednikom sveta za gradbene in komunalne zadeve Ivom Poznikom, o asfaltiranju cest, gradnji kanalizacije, javni razsvetljavi in vodovodu, na kratko povzemamo naslednje:

Vsa komunalna dejavnost v naši občini se zaenkrat odvija po naprej zastavljenem planu, in sicer dokaj ugodno. Asfaltiranje in ureditev Bežigradske ceste bodo napredovali, čeprav je bilo tu precej dela: rušenje stare stavbe »Astra«, nadomestna stanovanja, ureditev kanalizacije, itd. Dimičeva ulica in Posavskega ulica bosta vsak čas dokončno urejeni, medtem ko je Zolgerjeva že dokončana. Vodovodno cesto bodo podaljšali do križišča s Triglavsko ulico (kanalizacija), v asfaltirani »plašč« pa jo bodo preoblekli prihodnje leto.

Zbirni kanal Al bo vsak čas končan, s čimer bomo spravili »pod streho« dolgoleten problem gradnje osnovnega voda za ureditev kanalizacijskega omrežja v severnem predelu naše občine, še posebej zaradi številnih novih gradenj na tem koncu.

Na spodnjem delu Črnuče — okrog Elme — bomo začeli graditi kanalizacijo. V ta na-

men je predvidenih 125 milijonov starih dinarjev, ki jih bodo prispevali: Elma, Energoinvest, podjetje Kanalizacija in Stanovanjsko podjetje Bežigrad. Sem seveda sodijo še redna komunalna sredstva.

Vodovod v Šentjakobu

Letos bomo nadaljevali tudi gradnjo vodovoda proti Šentjakobu. Ta gradnja je v veliki meri odvisna od rednega dotoka denarja — 15 milijonov din je zagotovljen — iz komunalnega prispevka občanov, kar obvezuje potem tudi Stanovanjsko podjetje Bežigrad. Gre za gradnjo glavnega voda, medtem ko je detajlna mreža stvar posameznikov oziroma konzorcija koristnikov, ki naj bi prispevali vsak svoj delež.

Za letos je v programu še ureditev Staničeve ulice, vse ostalo pa je bolj ali manj odvisno od rednega dotoka

nja denarja oziroma izpolnjevanja obveznosti nekaterih podjetij, ki še niso plačala komunalnega prispevka za že začete gradnje iz prejšnjih let.

Gradbeno podjetje Grosuplje dolguje 200 milijonov

Med ta podjetja v prvi vrsti spada GP »GROSUPLJE«, ki je že dve leti dolžno nad 200 milijonov din, s čimer močno zavira planirani obseg komunalnih del za letos.

Ob kolikor toliko normalnem dotekanju denarja za komunalno, bodo letos okrepi tudi javno razsvetljavo na Titovi cesti do gostilne Ruski car na Ježici.

Kar zadeva Titovo cesto, ki je iz dneva v dan bolj obremenjena, bodo morali asfaltirati tudi pločnike in urediti trolejbusne postaje zunaj vozišča podobno kot na obračališčih. To je nujna zahteva prometne varnosti.

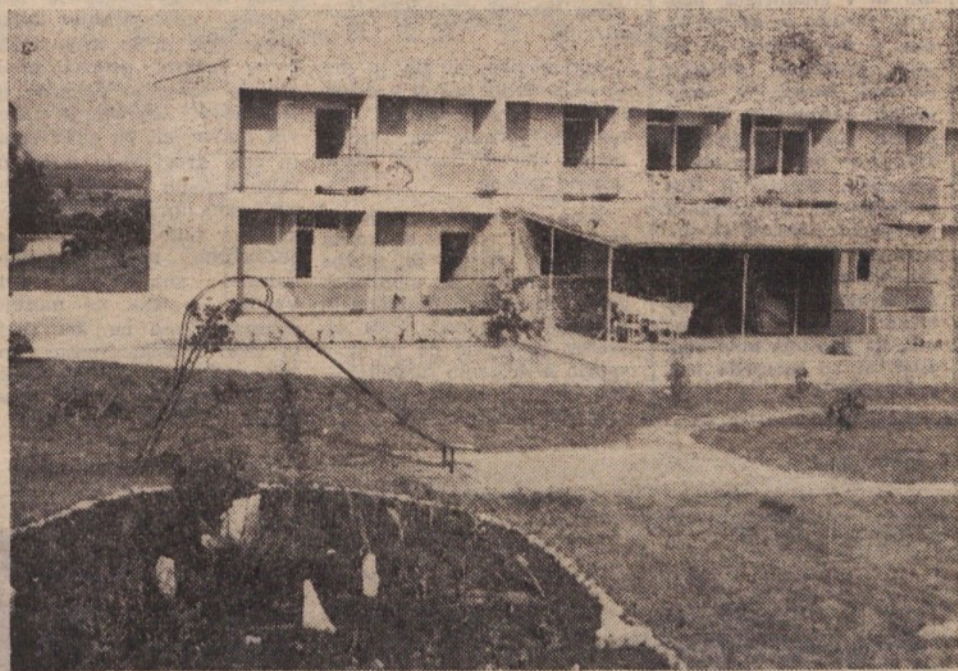
Pred kratkim so asfaltirali cesto v kamping na Ježici. Ta gradnja je veljala 10 milijonov dinarjev, in sicer je komunalna prispevala 4 milijone, 6 milijonov din pa je gostinsko podjetje »Bežigrad« najelo kot kredit iz istega vira, z obvezo, da bo denar vračalo po 1,5 milijona din na leto.

Milijarda za komunalno

Težave, ki nastopajo pri izpolnjevanju zastavljenega plana komunalnih del v glavnem izvirajo iz neporavnanih obveznosti podjetij iz prejšnjih let. Kljub temu pa lahko računamo, da bo ob normalnem dotoku sredstev za komunalne namene letošnji plan asfaltiranja, kanalizacije, razsvetljave in vodovoda v celoti realiziran. Vrednost vseh letošnjih komunalnih del znaša namreč milijardo starih dinarjev.

Če bo GIPOSS pravočasno plačal svoj komunalni prispevek za gradnjo »Savskega naselja II«, potem bodo imele komunalne organizacije za letošnje dovolj dela, morda še več kot smo ga načrtali v planu.

N. L.

DOM V UMAGU — Poslopje je novo, okrog je park in gozdiček.

Foto: J. P.

Naposled dom v Umagu

Občinska skupščina je v Umagu kupila počitniški dom za letovanje otrok. Dom je bil doslej last gradbenega podjetja Bežigrad, veljal pa je 51.200.000 starih dinarjev.

Naša občina je bila doslej edina ljubljanska mestna občina, ki ni imela svojega doma za letovanje otrok.

Zemljišče okrog doma obsega 3.000 kv. metrov in je zelo primerno za razvedrilo in igro ob morju. Tudi plaža je izredno lepa, voda pa nizka in le počasi dosega večjo globino.

Ob severnem delu stavbe je mogoče postaviti tudi nekaj šotorov, ki bi skupaj z ležišči v stavbi dala prav toliko prostora kot dom v Premanturi. V stavbi je 60 ležišč. Pomožni prostori za osebje pa so še posebej.

Tudi oddaljenost od Ljubljane (do Umaga) se je v primerjavi s Premanturo zmanjšala za polnih 90 kilometrov,

kar je v današnji situaciji še posebej ugodno.

V več izmenah bodo odslej naši otroci letovali ob morju v svojem domu. Namenjen je predvsem za zdravstveno rekreacijo šolske mladine.

V nedeljo 12. junija so si odborniki občinske skupščine ogledali nov počitniški dom. Hkrati je bila otvoritev letošnje sezone, kajti že dva dni kasneje je prispela tja prva izmena predšolskih otrok. Po krajšem nagovoru predsednice Sveta za socialno varstvo in varstvo družine Ančke Čerinove, so si odborniki na čelu s predsednikom občinske skupščine Ivanom Vinklerjem ogledali prostore doma. Vsi so bili soglasni, da je dom sodoben in primeren, okolica prijetna, obala prav tako, posebej ugodno za otroke pa je tudi toplo in razmeroma plitvo morje z mivkastim dnom. Ker je bil dom zgrajen šele lani okolica še ni povsem

urejena, vendar je že sedaj pred domom lepo urejeno otroško igrišče z gugalnicami, zvirali in toboganom. Sredi igrišča je vodomet in tuš. Na drugi strani je večja ravnila, na kateri bodo postavili igrišča za badminton, odbojko in mali nogomet.

V juniju in juliju se bodo izvršile v domu tri izmene, v vsaki bo 66 predšolskih in šolskih otrok, medtem ko bo v avgustu dom namenjen trem izmenam srednješolske in vajeniške mladine ter članom športnih organizacij Bežigrada. V septembru bo spet izmena predšolskih otrok, ko bo mimo glavna sezona pa bo dom odprt tudi za upokojen-ce.

Cena celodnevne penzion na bo letos okoli 1.600 S din, kar je vsekakor zelo ugodno. Tudi stroški prevoza z avtobusom so majhni, saj bodo znašali v obe smeri nekaj več kot 800 S din.

J. P.

Ugodna realizacija proračunskih dohodkov

Kakor nam je zagotovila IVICA VELIKONJA, načelnik oddelka za plan in finance, priteka letos denar v sklade natanko po načrtanem planu. V prvem četrtletju smo zato zabeležili 100 odstotno realizacijo. Pri nespremenjenih pogojih v gospodarstvu nam je računati, da bodo proračunska sredstva do konca leta v celoti zagotovljena.

Proračunski dohodki so bili do 30. aprila realizirani 34 odstotno (s presežkom — prenos sredstev iz leta 1965.), če pa upoštevamo samo tekoči priliv, pa 31 odstotno, kar je prav tako povsem ugodno za prvo četrtletje.

»Proračunsko planiranje v naši občini je bilo letos zelo realno, zato realizacija poteka nemoteno, v okviru predvidevanj, ki niso bila ne preveč optimistična, ne preveč pesimistična. To pomeni, da realizacija letošnjih proračunskih sredstev ni ogrožena, kar se na primer dogaja v marsikateri drugi občini, pa tudi višje. Ne čutimo prav nobene potrebe, da bi šli v rebalans proračuna. Normalno in zadovoljivo pritekanje sredstev v proračun je samo odraz realnega planiranja, ki nam daje jamstvo, da bomo zastavljene obveznosti v predvidenih okvirih lahko tudi izpolnili.« meni predsednik občinske skupščine JANEZ VINKLER.

Boj posameznika proti službam

Zakaj je čedalje več sporov iz delovnih razmerij? — Na bežigranskem sindikalnem svetu tri pritožbe na dan — Ni orožja proti »šikaniranju«?

Povprečno se vsak dan na občinskem sindikalnem svetu za Bežigradom oglasio trije zaposleni, ki se pritožujejo zaradi odpovedi delovnih razmerij, slabih medsebojnih odnosov, kršenja samoupravnih pravic in »šikaniranja«!

Pri medobčinski službi pravne pomoči je iz bežigranske občine iskalo nasvete in pomoč 78 zaposlenih. In to samo v prvih treh letošnjih mesecih! (Podatkov za april in maj še nimamo).

Ljudje hodijo po nasvete in se pritožujejo tudi pri inšpekciji za delo. Pomoč iščejo tudi pri republiških organih.

Težko bi ugotovili, koliko ljudi pri raznih organih išče pomoč. Naposled števila ni niti tako pomembna. Mnogo bolj pomembno je dejstvo, da je pritožb čedalje več in da sodišča v večini primerov razsodijo v korist delavcev, ki so tožili gospodarsko organizacijo.

Podobne ugotovitve veljajo tudi za druge ljubljanske občine. In če analiziramo obsežno gradivo, potem lahko kmalu ugotovimo glavne vzroke, ki napotijo delavce, da

iščejo zaščito svojih pravic. Naj jih naštejemo! Vodilni uslužbenci in celo samoupravni organi (pod vplivom vodilnih uslužbencev!) kršijo pravice, ki jih daje delavcu zakon. Dalje — nepoznavanje temeljnega zakona o delovnih razmerjih in zato nezakonito odločanje o pravicah delavcev, neskladnost posameznih določil delovnega prava s splošnimi akti delovne organizacije ter samo informiranje o pravicah iz dela zaradi nadaljnjega postopanja v delovni organizaciji.

• Ne poznajo dovolj zakona

Temeljni zakon o delovnih razmerjih je prinesel kvalitativne razlike v pojmovanju delovnega razmerja in v nekaterih svojih določilih delavcem zagotovil precej večjo zaščito njihovih pravic iz dela, nekatera določila pa je prepustil povsem ali pa delno delovnim organizacijam, da jih uredi s svojimi splošnimi akti. Zakon pa je tudi omejil nekatere pravice delavcem, ki so jih imeli po prejšnjem zakonu o delovnih razmerjih.

Spremembe, ki jih je prinesel temeljni zakon o delovnih razmerjih, doslej niso bistveno vplivale na vzroke, zaradi katerih delavci iščejo pravno pomoč.

Toda, od aprila lani (ko je zakon začel veljati) do konca letošnjega aprila je služba pravne pomoči pri sindikatih dala delavcem ljubljanskih delovnih organizacij 1.784 nasvetov, zastopala pa jih je v sporih iz delovnih razmerij — 278! To pa je približno enkrat več, kot leta 1964.

Glavni razlog — niti delavci niti gospodarske organizacije ne poznajo dovolj zakona. Seveda pa niso odločbe in sklepi delovnih organizacij pomanjkljivi samo zaradi tega, ker strokovne službe ne poznajo dovolj zakona. Pomanjkljive so tudi zato, ker je zakon ponekod nejasen in včasih slabo interpretiran. Na vprašanja, ki nastajajo z uporabo temeljnega zakona, je odgovorila delno že koordinacijska komisija, pa tudi prispevki v strokovnih publikacijah, nekaj vprašanj pa bodo uredili s sprejetjem zakona o spremembah in dopolnitvah temeljnega zakona o delovnih razmerjih. Tako je število primerov zaradi nepravilne uporabe zakona čedalje manjše.

• Kako dokazati »šikaniranje«

Zato pa je čedalje več delavcev, ki prihajajo po nasvete zaradi »šikaniranja«, maščevanja in nagajanja tistih, ki o njihovih pravicah odločajo. Zal so ti delavci najmanj zaščiteni, ker le redkokdaj »šikaniranje« lahko dokazujejo in še težje dokažejo. Večkrat delavci sploh nimajo na voljo dokazov in le sumijo v izigravanje njihovih pravic, ali pa sicer sami in celo drugi vedo o dejanskih razlogih raznih odločitev samoupravnih organov, ki so v odločbah prikrite s službenimi potrebami, ekonomsko smotnostjo itd. Vendar — tega ne morejo dokazati. Zato ne, ker tisti, ki vedo o »šikaniranju«, nočejo pričati na sodišču. Bojijo se posledic in podobne usode.

• Posameznik proti službam

Primerjava med številom danih nasvetov v letu dni (1784) in številom prevzetih zadev (278) pokaže veliko nesorazmerje, ki v ostalih pravnih zadevah ni običajno. Razlog za takšno nesorazmerje smo že omenili. Delavec lahko s pričami, ki so zaposlene v istem podjetju, le redkokdaj dokaže nepravilne postopke delovne organizacije. Nima na voljo dovolj dokazov, ne pozna navadno niti splošnih aktov delovne organizacije (marsikdaj jih ne more dobiti, četudi jih zahteva!), za zakulisne razloge, ki pa so največkrat vzrok za odločitev, pa skoraj ne ve.

Zato delavec navadno nima dovolj poguma, da bi se podal na sodno pot, ki je povrh vsega še dolga. Skoraj vedno se mora »boriti« sam proti pravni in drugim službam delovne organizacije, ki »argumente« marsikdaj tudi prirejuje svojim ciljem. Tudi tisti, ki se le odločijo za sodno pot in na sodišču uspejo,

»Ne joči Peter« pred sodiščem

Višje gospodarsko sodišče v Ljubljani je v gospodarskem sporu »Triglav filma« kontra »Viba filma« zaradi scenarija »Ne joči Peter«, po katerem je Viba posnela znani in zelo uspeli celovečerni film, razsodilo, da mora »Viba« plačati »Triglavu filmu« 19 milijonov 210 tisoč 380 starih dinarjev, ker je posnela film po scenariju, ki je bil (po pravnomočni odkupni pogodbi) last Triglav filma.

Zadeva Triglav film kontra Viba film pa očitno še ni pri kraju, ker je višje gospodarsko sodišče v Ljubljani prisodilo »Triglavu filmu« le 19 milijonov din od zahtevanih 32 in pol milijonov. Kakor vse izgleda bo o sporu za odškodninski zahtevek okrog scenarija »Ne joči Peter« dokončno razsodbo moralo izreči Vrhovno gospodarsko sodišče v Beogradu.

navadno potem sami odpovedo, ker vedo, da v podjetju ne bodo mogli več ostati. Kajti, če nekdo išče način, kako bo drugemu zagrenil življenje pri delu, ga bo tudi našel. In navadno ga najde.

To ljudje vedo. In vendar — pravna služba pri sindikatih je od lanskega novembra do konca letošnjega aprila končala 142 zadev, od tega 126 uspešno (32 primerov že pred vložitvijo tožbe; med uspešno rešene primere šteje tudi poravnave, saj so bile le-te za delavce ugodne).

• Ali so samoupravni organi vedno objektivni?

Ugotovili smo že večkrat, da se delavci zelo neradi odločijo za sodno pot, pa čeprav so prepričani o krivici. Prav tako smo že večkrat slišali za usodo tistih, ki so na sodišču uspeli: v podjetju kljub temu niso mogli ostati, če so se hoteli izogniti nadaljnjemu »šikaniranju«. Zato je zelo pomembno vprašanje, kako učinkovito urejati spore iz delovnih razmerij, ki marsikje in marsikdaj spominjajo na začarani krog.

Redna, pravna pot je ena izmed možnosti. Toda, to možnost bi prihranili za zadnjo možnost. Družbeno-politične organizacije, zlasti sindikati, se zavzemajo za »preventivno«, če lahko uporabimo ta izraz. Zavzemajo se, da bi spore poizkusili odpraviti po redni in zakoniti poti v okviru samoupravnih organov v gospodarskih organizacijah.

Takšen način urejanja sporov pa zahteva drugačen odnos družbeno-političnih organizacij in samoupravnih organov do posameznika, zlasti pa pošteno in objektivno obravnavanje.

Prav tega pa pri sporih iz delovnih razmerij vse prevečkrat pogrešamo.

V. C.

Nizki osebni dohodki

Analiza poslovanja gospodarskih organizacij v občini Ljubljana-Bežigrad za preteklo leto kaže, da so bili osebni dohodki zaposlenih delavcev za Bežigradom pod republiškim povprečjem. Zaradi majhnega povečanja dohodkov in močnega povečanja življenjskih stroškov je standard nekaterih močno padel.

Podatki za prvo četrtletje kažejo, da ima za Bežigradom največji del zaposlenih dohodek, ki se giblje med 40 in 50 tisoč starih din. Analiza kaže, da ima med 10.000 ljudi, kolikor jih je zaposlenih v delovnih organizacijah za Bežigradom, 4,8 odstotka dohodek, ki ne presega 30 tisoč starih din. Kot že omenjeno je največ ljudi, ki prejmejo za 208 ur rednega dela med 40 in 50.000 st. din, nekaj manj je tistih, ki prejmejo med 30 in 40.000 st. din, še manj je ljudi z dohodki med 60 in 80.000 st. din. Za njimi so dohodki od 50 do 60 tisoč st. din, nekaj več kot sedem odstotkov je ljudi z dohodki med 80 in 1000 st. din in le 6 odstotkov zaposlenih prejema večje dohodek kot 100.000 starih din za 208 ur rednega dela.

Zadnji podatki kažejo, da je še vedno skoraj 600 ljudi, ki prejmejo nižje osebne dohodek kot 40.000 st. din (to naj bi bil nekaj življenjski minimum). Opazajo pa tudi, da raste število zaposlenih, ki prejmejo več kot 60.000 st. din na mesec. Torej je najslabše za one, ki imajo komaj toliko, kolikor je ocenjeno za življenjski minimum, saj se število le-teh ne znižuje.

Kje si, človek?

Na vsakem sestanku v delovnih organizacijah vsi razpravljajo. O cenah, dohodku, novih strojih, novih proizvodih in seveda novih težavah. Odkrito ali prikrito teče bitka za večje osebne dohodke, za ti-sočake, za dinarje...

Toda pri vsem vse pogosteje pozabljamo, da stoje za stroji ljudje; ljudje s svojimi čustvi, s svojim lastnim življenjem, s svojimi otroci in svojimi velikimi vrlinami in napakami. Toda o človeku, o tem se ne pogovarjamo več. Včasih smo na plovce in na transparente, s katerimi so bile okrašene konferenčne dvorane, pisali veliko misel: Človek je naše največje bogastvo.

Kaj človek danes ni več naše bogastvo? Pahnemo ga sem, pahnemo ga tja. Kadar gre podjetju najbolj za nohte, se rešitve odpira kar sama: odpustanje z dela.

Na sodiščih pa se kopirajo akti, v katerih tisti človek, za katerega smo nekdanj dejali, da je naše bogastvo, prosi, da se mu priznajo osnovne človeške pravice, ki smo jih zajamčili s celo kopico aktov in parol. Delovnih sporov ni bilo še nikoli toliko kot sedaj. Marsikdaj ljudje ne predstavljajo nič drugega kot številko, ki stoji za strojem. Natančno vemo, koliko daje, koliko lahko od njega zahtevamo. Kadar pa ta človek odpre usta, ker ne more več zadržati z glavo v pesku, se mu kaj kmalu na široko odprejo vrata.

Kdove, koliko solz je preteklo v zadnjih mesecih? Koliko grenkih razočaranj je popisanih na tankih listih, ki so spravljani v sodnih mapah. In koliko gneva, ki je potlačen globoko v srcih tistih, ki jim drugi dokazujejo, da je potrebno imeti za vsakdanji kruh zaprta usta?

Malo denarja za investicije

Podatki kažejo, da lahko letos gospodarske organizacije za Bežigradom razpolagajo s približno štirimi milijardami starih din, ki jih lahko uporabijo za investicije. Ta številka bi bila še kar ugodna, če bi gospodarske organizacije združevale sredstva in si tako pomagale med seboj. Toda podatki kažejo še nekaj. Od 4 milijard st. din odpade 1,5 milijarde na amortizacijo, 2,5 milijarde pa na poslovne sklade. Toda že v prvem tromesečju je od 1,5 milijarde amortizacijskih sredstev ostalo le še nekaj manj kot milijardo, od 2,5 milijarde st. din poslovnih skladov pa je prav tako ostalo manj kot milijardo st. din.

To pa pomeni, da je bil denar v prvem tromesečju porabljen za plačilo lanskih dolgov in ostane za plačilo letošnjih investicij le majhna vsota.

Kdo je lani zaslužil največ?

Iz statističnih podatkov o osebnih dohodkih lani je razvidno, da je prišlo v projektivnem biroju AZA lani na enega zaposlenega 2,94 milijona st. din, v Projektu za nizke gradnje 2,0 milijona st. din, v Tamarju 1,96 milijona st. din, v Industrijskem biroju 1,37 milijona st. din, v projektivnem biroju ing. Blagajne 940.000 st. din, v Instalaciji 930.000 st. din, v IMP 935.000 st. din, v Termiki 740.000 st. din, v gradbenem podjetju Bežigrad 643.000 st. din, v Agroobnovi 610.000 st. din, v SGP Obnovi 525.000 st. din in v gradbenem podjetju Črnuče le 460.000 st. din. V tej skupini so zajeta gradbena podjetja oziroma biroji, v industrijski skupini pa je na prvem mestu Belinka z 955.000 st. din letno na zaposlenega. Sledijo ji JUB z 890.000 st. din, Tonosa prav tako z 890.000 st. din, Kuverta z 850.000 st. din itd. Na zadnjem mestu v tej skupini se je znašla Elma. Tu pa je treba omeniti, da je Elma med podjetji, ki so ustvarila največ skladov.

VAJENCI IMP NA URHU — Več kot 300 vajencev iz Industrijskega montažnega podjetja se je ob dnevu vajencev udeležilo spominskega pohoda čez Golovec na Urha. Pri spomeniku jim je Lado Mazovec, direktor obrata IMP Trata in nekdanji borec NOV v tistih krajih, pripovedoval o dogodkih pred dvajsetimi leti. — Vajence so pozdravili še generalni direktor IMP in direktorji obratov, potlej pa so jim pripravili zakusko.

Foto: IVAN SLAVIC

ODLOČITEV JE BILA NUJNA:

Konec anarhije v „Umetnem kamnu“

Ceprav je »Umetni kamen« podjetje, v katerem ne bi bilo treba, da je prišlo do težav, vsaj v preteklih letih ne, ko je bila zlata doba gradbeništva, so se tod dogajale čudne stvari. Sedaj piha nov veter. Jasno je samo eno: če se novemu direktorju ne bo posrečilo delavcev vzgojiti v delavce, bo podjetje moralo prenehati obstajati.

Vse kaže, da odnosi v tem podjetju v preteklosti niso bili urejeni. Navada je namreč, da takrat, kadar napoči gradbena sezona, napoči tudi čas košnje in drugih dokaj težavnih kmečkih opravil. In vrli delavci v »Umetnem kamnu« so leto za letom v največji sezoni odhajali domov na delo, ne glede na obveze, ki bi jih podjetje po pogodbah moralo izvršiti. Da bi bil že itak okrnjen kolektiv zaradi samovoljnega zapuščanja dela še bolj okrnjen, so si celo sezidali počitniški dom v Piranu. Že vnaprej je bilo jasno, da bo dom vedno prazen. Ni navada, da bi hodili na morje takrat, ko pada sneg; ko pa sije sonce v »Umetnem kamnu« ni časa za dopuste. Takrat se namreč dela. In čeprav v podjetju to vsi vedo, so zidali dom. Prav takrat pa je namreč zidal v Piranu svojo vikend hišo še nekdo — direktor podjetja. Seveda pa nočemo trditi, da ima to kakršnokoli medsebojno zvezo.

Novi direktor inž. Ciril Sluga pa pravi: »Če hočemo podjetje rešiti, moramo poprijeti vsi. Naročil imamo dosti, toda zmanj se moramo, da enkrat za vselej odpravimo samovoljno zapuščanje delovnega mesta. Kdor bo hodil domov kosit kadar je delo v podjetju, se bo znašel pred disciplinsko komisijo. Popuščanja ne bo, sicer bomo spet tam, koder smo začeli. Najprej moramo iz delavca sedanjega tipa napraviti pravega delavca, s proletarsko zavestjo. Dokler delavec ne bo vezan na delo

v podjetju, toliko časa bodo težave.«

Čez nekaj časa bodo prodali počitniški dom v Piranu, za dobljeni denar pa bodo kupili tovarnjak in še kaj. Druga stvar, ki jo velja omeniti, je vsekakor nov način dela. Do sedaj se je pogosto dogajalo, da je bilo delo »Umetnega kamna« kaj pomanjkljivo. Ko se je investitor pritožil zaradi malomarnega dela, so v podjetju formirali skupino, ki je na račun režije popravila površno opravljeno delo. In sedaj?

Novi direktor pravi: »Jasno je, da tako napreje ne gre. Skupine, ki jih tako kot prej formiramo po potrebi, vedo, da morajo delo dobro opraviti. In če ga ne bodo? Za svoj lasten denar bodo delavci potovali tja, koder so malomarno delali in

za svoj denar popravili, kar je treba popraviti. Malomarnost se mora nehati enkrat za vselej, prav tako pa se že začnemo držati točnih rokov. Kar ne moremo storiti pač ne moremo, toda praznih obljub ne bo več.«

V »Umetnem kamnu« imajo zaenkrat dela več kot dovolj. Vseh naročil sploh ne morejo sprejeti. Toda menijo, da je tako veliko bolje kot pa obljubljati v prazno in tako izgubljati poslovne partnerje.

Razen teh sprememb se obeta v »Umetnem kamnu« tudi nov način nagrajevanja za upravo. Delavci v upravi so bili namreč do sedaj nezadovoljni, ker niso bili plačani po učinku. Uredili bodo tudi to. In če bodo zadovoljni v upravi, to se pravi ljudje, ki delo usmerjajo in če bodo delavci delali tako kot delajo povsod drugod, se jim ni kaj bati. Kajti ni treba ničesar drugega kot samo — delati. Pošteno in vestno seveda.

V.

V NOVI »EMKI« ZE DELAJO — Čeprav novo poslopje še na zunanji ni povsem gotovo, so del prostora že uspeli opremiti za proizvodnjo. V eni izmed dvoran dela knjigoveznica. Novi prostori so moderno in lepo urejeni.

Stop za gradbeništvo

Vnovčena realizacija v prvih štirih mesecih letos kaže, da so le redke bezigrskega gospodarstva letos ustvarile več kot v istem obdobju lani. Prvi štirje meseci seveda ne morejo dajati takšne slike, ki bi veljala že tudi kot dokončna slika za vse poslovno leto, toda opozarjajo na težave, ki se zlasti porajajo v gradbeništvu. Preden navedemo podatke oziroma odstotke povečane vnovčene realizacije v primerjavi z enakim obdobjem lani, naj poudarimo, da so se cene dvignile za približno 40 odstotkov in pomeni 40 odstotno povečanje realizacije približno lanski nivo, to se pravi stagnacijo gospodarske veje.

Odstotki za prvo četrtletje kažejo, da je vnovčena realizacija v gradbeništvu za 18 odstotkov manjša kot lani. Vzroki za to so znani, saj gradbena podjetja nimajo več toliko dela kot v preteklih letih.

Najmočnejše pa se je letos na začetku uveljavila trgovina, ki je povečala realizacijo za 70 odstotkov (povečane cene!), gostinstvo za 61 odstotkov, industrija za 45 odstotkov, promet za 28 odstotkov, komunala za 26 odstotkov, in kmetijstvo za 24 odstotkov.

OBCINSKI SINDIKALNI SVET JE RAZPRAVLJAL O POSLOVANJU GOSPODARSKIH ORGANIZACIJ

NI PREVEČ ROŽNATO

Občinski sindikalni svet Ljubljana-Bežigrad je izdal analizo o lanskem poslovanju bežigradskih gospodarskih organizacij. O ugotovitvah analize je obvestil vse predstavnike sindikalnih podružnic, ki so na podlagi tega gradiva razpravljali o letošnjem stanju v gospodarskih organizacijah. Analiza ne kaže najbolj vzpodbudnih ugotovitev. Med drugim osebni dohodki zaposlenih za Bežigradom v povprečju zaostajajo za republiškim povprečjem. Še bolj negativna ugotovitev pa se nanaša na sklade. Celotna nominalna vrednost skladov se je za Bežigradom povečala le za 5 %, medtem ko podatki za Slovenijo kažejo, da so se skladi lani povečali kar za 51 %, v zveznem merilu pa celo za 54 %.

Ne bi smeli odpustiti delavcev

»Sindikat je pri nas zadnji obvečen o stvari, ki se dogajajo in kljub temu vedno prvi ukrepa. Tako je bilo tudi sedaj, ob reformi,« je dejal predstavnik Industrijskega biroja Gojmir Gal. »Toda menim,« je nadaljeval, »da rešitve iščemo kaj preprosto, tako da ljudi odpustimo. Ljudem pravijo, naj si poiščejo druge službe. To ni pameten način gospodarjenja. Po mojem bi se morala podjetja med seboj pomagati in si pomagati, saj bi skupno lahko našla bolj ugodne rešitve, kot pa je izhod iz zagate z odpustitvijo delavcev. Prav tako je čudno, da ni nobenega plana, vsaj do leta 1970. Tako pa živimo kar od danes do jutri...«

Nikomur ne moremo verjeti

Predstavnik Elme, inž. Janez Zaplotnik, je takole orisal planiranje: »Planiranje? Mi upoštevamo tržno analizo, toda prav primer iz naše tovarne kaže, da se ne da planirati. Pri nas smo izdelali plane. Upoštevali smo tudi vse sklepe in resolucije naših najvišjih predstavniških organov. Zanesli smo se na resolucijo o stanovanjski gradnji, toda kaj je ostalo od resolucije? Bore malo. Glede na resolucijo bi morali pričakovati, da se stanovanjska gradnja ne bo ustavila, obratno, da se bo še povečala. Zgodilo pa se je povsem dru-

gače. Ob upoštevanju resolucije je podjetje zdrknilo na zadnji klin lestve in se komaj obdržalo. Na nobeno tržno analizo seni mogoče zanesiti in zaradi tega se seveda tudi ne da planirati. Edino vodilo, na katerega se lahko zanesemo, je naš nos. Kajti z ukrepi, ki pridejo čez noč, se prav vsa planska predvidevanja podrejo, pa čeprav so bila podprta z akti, ki so jih sprejeli najvišji organi.

Ni pa težavno le v podjetju. Enako se dogaja s trgovino. Saj ji je zmanjkalo sredstev, kreditov pa ne dobi. Veletrgovina živi iz rok v usta. Breme pa seveda v zadnji fazi pade na podjetja, na proizvodnjo. Seveda pa niso važne le te stvari...«

Predstavnik Elme je povedal še nekatere misli o kreditni politiki, o osebnih dohodkih, ki so v Elmi najmanjši in o skladih, ki so v Elmi najvišji.

Najboljši so že odšli

Najbolj klavarno je v Topsisu. Predsednik sindikata Ivan Murko je med drugim omenil, da je veliko škodo tovarni povzročil tudi tisk, ki je pisal o težavah v Topsisu. Povedal je tudi, da je večina dobrih delavcev in strokovnjakov tovarno že zapustila, saj v Topsisu niso videli več perspektiv in so odšli bodisi v druge tovarne, bodisi v inozemstvo. Tako so Topsisu preostali veliki dolгови, zagata s proizvodnjo in zalogami... Pogosto se zgodi, da zaradi pomanjkanja delavcev niti ne morejo

žimo, s tem izgubimo svojo dobro poslovno stran. Ko bomo mi v zagati, se nam lahko zgodi, da zaradi tožbe ne bomo dobili dela od njih. Zato ne moremo tožiti.

Pri nas smo s težavami računali. Vemo, da bo najhuje avgusta. Takrat se nam lahko zgodi, da bomo ostali brez plač. Naša uprava je ažurna, podatki so točni. Kam bo to pripeljalo ne vem. Dela je sicer dovolj, do konca leta bomo vsi polno zaposleni, pogodbe so podpisane, toda ne vemo, kdaj bo plačilo.

Prav takšne težave kot plačevanje pa nam povzroča tudi nabava materiala. Se vedno se določene vrste materiala dobi, potem pa za nekaj časa zmanjka. Če pa hočemo naša dela dokončati na enem objektu, moralo pokupiti ves material vnaprej. Takšne zaloge pa nas seveda venomer dušijo.

Kupujemo kar ne rabimo

»Če hočemo kupiti kvalitetno blago, potem moramo največkrat kupiti tudi tisto, kar ne gre v denar. Tako si proizvodnja spretno prazni skladišča in se znebi stvari, ki jih sicer ne bi nikoli prodali. Druga nevšečnost pa so dolžniki. Teh imamo pri nas kar za milijardo din. Izterjevalna služba je začela svoj posel...« je pripovedoval predstavnik Astre Jože

Ramovž. »Toda vseh dolžnikov ne moremo tožiti. Interesnih kupcev seveda ne bomo tožili, sicer se jim bomo zamerili...«

Industrija še vedno nima posluha za tržišče. Zato so vezani artikli vsakdanji pojav. Če hočemo prodajati ženske nogavice, moramo kupiti tudi moške, če hočemo imeti avtogume, moramo kupiti še... Seveda pa nam tako, vsiljeno blago ostaja na zalogi.

Razprave posameznih predstavnikov sindikalnih podružnic kažejo, da se bežigrasko gospodarstvo ubada s celo kupico težav. Letošnji podatki niso veliko boljše kot lani. Na plenumu občinskega sindikalnega sveta pa se je jasno pokazalo, da še vedno ni kvalitetnih sprememb niti v načinu dela niti v miselnosti, ki velja v bežigradskih gospodarskih krogih. Značilno je počasno reagiranje na spremembe, na vključevanje v nove pogoje dela. Manjka pravega poslovnega duha pa tudi programiranje je stvar, ki ni povsem jasna. Veliko jih ve, kaj bodo delali danes in jutri, toda o kakšnih rezervah in stvareh, ki bi jih v posameznih podjetjih pripravljali tudi za prihodnji dan, ni dovolj slišati. Znaajo delati to kar so delali včeraj, vse prepočasno pa snujejo in se pripravljajo na jutri, ki se lahko, konča še bolj klavarno, kot se je preteklo poslovno leto.

Na Črnučah še vedno železna doba

Ceprav je tehnična opremljenost slovenskih tovarn daleč za jugoslovanskim povprečjem, bežigraske gospodarske organizacije še za tem povprečjem zaostajajo več kot za eno tretjino. Vsa naša industrija, gradbeništvo in obrt, je izredno slabo opremljena, posebno če izvažamo Avtoobnovo in IMKO. To pa pomeni tudi zelo slabo konkurenčnost že na domačem trgu, kaj šele na tujem.

Na enega zaposlenega v prometnih organizacijah odpade za Bežigradom opreme v vrednosti 1,1 milijona st. din (republiško povprečje 1,7 milijona st. din), v industriji 677 tisoč st. din (slovensko povprečje 892.000 st. din), v kmetijstvu 892.000 st. din (slovensko povprečje je nižje, 561.000 st. din, toda večji del tehnične opremljenosti gre v kmetijstvu za Bežigradom na račun stavb), v komunali 403.000 st. din itd.

V posameznih panogah je med podjetji precej razlik. Tako na primer v industriji močno izstopa Belinka, v obrti pa Avtoobnova in IMKO. Med najslabšimi pa je vsekakor gradbeno podjetje Črnuče. Verjeti ali ne, v analizi je črno na belem, da znaša vrednost delovnih priprav v tem podjetju na enega zaposlenega natanko 17.000 st. din. To pa predstavlja vrednost ročne opreme (kramp, lopata, zidarska žlica in morada še kakšno kladivo po vrhu!). Takšna opremljenost je pač več kot malo in spada naravnost v železno dobo.

Turizmu so odprta vrata na stežaj

V turističnem vrvežu, ki je že preplaval ceste, gostišča in morske obale, tudi Bežigrad išče svoje mesto pod soncem. Če trdimo, da je Slovenija, zlasti pa še Ljubljana, predvsem tranzitna turistična postojanka, potlej moremo pri tej žili izmeriti utrip, ki obeta vso živahnost poletnih dogodkov. Naša sodelavca sta obiskala nekaj gostišč za Bežigradom in povprašala, kaj so pripravili novega za množico potujočih turistov in seveda za vse Ljubljančane, ki se jim bo v sopari poletnega popoldneva zahotelo posedeti na gostilniškem vrtu.

KAMPING UREJEN, ZA KOPALIŠČE NI DOVOLJ DENARJA

Po lanskoletnih peripetijah okrog likvidacije rekreacijskega centra na Ježici so letos naposled pri »Sternu« krepko prišli za delo. Kolektiv »Sterna« upravlja gostinski obrat (550 sedežev, od tega 300 na vrtu), prostor za kampiranje (kapaciteta: 1500 gostov), medtem ko pa za prostor ob bregu reke, kjer je kopališče, še niso dobili prepisa. Vsega skupaj je pri »Sternu« zaposlenih 11 rednih uslužbencev, v poletni sezoni pa bodo zaposlili še šest honorarnih moči.

Predvsem se je poslovodkinja poslovnice »Stern« Mija Rodič pohvalila z novo asfaltno cesto od glavne ceste Ljubljana-Maribor do kopališča in kampinga. Okrog 300 metrov dolg asfaltni tlak je podjetje veljal 6 milijonov starih dinarjev, štiri milijone pa je prispevala občina. Poslovodkinja je omenila, da bi silno želeli urediti in asfaltirati še parkirni prostor pred kopališčem, vendar so za letos svoje sklade že izčrpali in tako bo to prišlo na vrsto pozneje.

Za podjetje zelo važna investicija je bila tudi zgraditev ograje okrog kampinga. Okrog 500 metrov dolga žična ograja je veljala približno 3 milijone dinarjev. Ograja je zlasti pomembna zato, ker je sedaj zavarovalnica pripravljena zavarovati prostor za kampiranje in lastni no turistov v kampingu po pravilih hotelskega zavarovanja. Če bi bila krog kampinga ograja že lani, bi ne bilo nepotrebnega razburjenja, ko so dvema ameriškim študentoma neznani zlikovci ukradli šotor in opremo. V podobnih primerih bi torej sedaj zavarovalnica gostom povrnila škodo. Na obeh koncih kampinga ob vodi so v ograji vrata, ki so podnevi odprta, v mraku pa jih zaklepajo.

Pri »Sternu« so se z vodno skupnostjo tudi dogovorili, da so pred kampinom ob bregu začeli betonirati

stopnice, tako da je urejen tudi dostop do vode. Letos so do gostišča napeljali tudi trofazni tok, kupili pa so tudi pralni stroj, tako da lahko gostom v kampingu takoj operejo perilo. V prihodnje bodo montirali tudi omarice na drogovi v kampingu, kjer bodo vtične doze. Tako bodo imeli kampisti električni tok prav pri šotorih.

Ker so prvi gostje letos prišli v kamping že v marcu in je bilo do konca maja že 500 turistov pri »Sternu«, so tudi preje kot sicer odprli trgovino v kampingu. Za kopališče in kamping pa bi si želeli še aparat za sladolede, ker so letos najbrž že prepozni za dogovor z Ljub-

ljanskimi mlekaricami za mlečni sladolede.

V gostinskem lokalu so namestili topli pult in dve hladilni vitrini (cca 4 milijone dinarjev), prepleskali pa so tudi vse mize in stole na vrtu.

Čprav še niso pravno upravniki kopališča pa so lani pozimi vseeno pospravili ležalnike s kopališča. Hoteli so jih namestiti tudi letos, pa so bile vse deske gnile in preperle. Prejšnja leta namreč nihče ni poskrbel, da bi ležalnike shranili čez zimo. Za letos pa je občinska skupščina obljubila, da bo do konca junija kupila nove ležalnike. Stali bodo okrog 2 milijona dinarjev.

Sportna igrišča ob Savi pa bodo uredili člani telesno-vzgojnih društev s prostovoljnim delom in denarjem občinske zveze za telesno kulturo.

BRINOVCI KONKURIRAJO S CENENOSTJO IN KVALITETO

MARIJA SVETLIN

»Mi konkuriramo z nizkimi cenami in kvaliteto«, je dejala lastnica zasebne gostilne »Brinovci« Marija Svetlin v Podgorici. Res, gostilna »Brinovci« znana tudi po imenu »Pri Ježku«, je toliko oddaljena od zasavske ceste, da jo najdejo le stalni gostje. Zato pa ti neprestano širijo krog gostov in nemalo kdaj se je že pripetilo, da so zlasti tujci več dni zaporedoma iskali »Brinovce«, dokler gostilne naposled le niso našli.

»Morda bi bilo res dobro, če bi postavili ob cesti smerokaz«, je dejala lastnica, »toda prej moramo dobiti privolenje Cestnega podjetja«.

Vso gostilno oskrbujejo 4 družinski člani, pomaga pa jim ena natakarka. Če bo med sezono potrebno, bosta na pomoč priskočili še dve dekleti. Razen običajnih vsakoletnih del pred turistično sezono (barvanje vrtnih miz in stolov in beljenje notranjosti), so letos v prizidku uredili še eno gostinsko sobo, ki bo v nekaj mesecih nared. Tako bodo kapaciteto notranjosti povečali od sedanjih 50 na 120 sedežev, medtem ko na vrtu lahko sprejmejo 100 gostov. Istočasno z graditvijo nove gostinske sobe pa bodo uredili tudi 5 tujskih sob z 10 ležišči. Prvi gostje pa bodo lahko prenočevali šele prihodnje leto.

»Žal posojila ni moč dobiti«, je dejala Marija Svetlin »dobili smo komaj 750.000 S din — turističnega kredita, ki ga drugi dobijo za ureditev ene sobe«.

DRUGO LETO VSE SILE ZA »ROGOVILCA«

JOŽE HROVATIC

Med največjimi gostišči gostinskega podjetja »Črnuče« je nedvomno »Rogovilca«. Poznajo ga ne le Črnučani in Bežigradčani, ampak precej Ljubljančanov in tujcev, saj direktor Jože Hrovatic pravi, da je vsak dan vsaj deset tujih avtomobilov pred »Rogovilcem«.

Letos so bolj opremljali in preurejali druge obrate Črnuškega gostinskega podjetja, zato pa bodo drugo leto vse sile zastavili pri »Rogovilcu«. Letos so še pred hokejem prebelili vse sobe, prepleskali pa so tudi že vrtno mize in stole. Letos pa so naredili tudi že prošnjo za menjalnico, pa doslej še niso dobili odgovora.

Sicer pa se v »Rogovilcu« (znotraj je prostora za 110 gostov, zunaj za 200) tudi brez menjalnice lahko pohvalijo z ugodnim prometom. V maju so, na primer, ustvarili kar 14 milijonov 800 tisoč din prometa. Pohvalijo pa se lahko tudi s sorazmerno nizkimi cenami. Zato ni čudno, da imajo kar 70 abonentov.

V začetku sezone bodo stalno zaposlenim pridružili še 2 honorarna gostinska delavca.

Za drugo leto obljubljajo ureditev prizidka. Spodaj bo sodobna restavracija za 120 gostov, zgoraj pa več tujskih sob (16 do 20 postelj) in poslovni prostori. S preureditvijo, ki bo veljala 80 milijonov S dinarjev (15 milijonov bodo prispevali sami, 10 milijonov občina, ostalo pa posojilo), bodo začeli takoj, ko se bo izselila stranka, ki sedaj stanuje v prizidku. Hkrati z graditvijo novih prostorov bodo razširili tudi vrt, obenem pa tudi temeljito spremenili razpored prostorov v starem gostišču.

Tekst: B. Sajovic
Slike: K. Dolenc

Junijsko popoldne v kampingu na Ježici

LASTNICA NE DOVOLI SPREMENB

Gostilna »Tavčarjev dvor« na Ježici (Gostinsko podjetje Bežigrad) ima zlasti za motorizirane goste zelo ugodno lego. Tik ob štajerski vpadnici je in ob križišču s cesto proti Sentvidu.

»Oh, ko bi bila, stara »nemška cesta« asfaltirana« je dejala upravnica Rezka Verbec. Sicer pa ni vzrok malemu prometu v gostilni samo neasfaltirana cesta, pač pa nerazumevanje lastnice stavbe, ki ne dovoli nikakršne adaptacije. Letos je negodovala celo ko so posuli pesek pred sanitarije.

Pod takimi pogoji se seveda v »Tavčarjevem dvoru« niso nič kaj posebej pripravljali na turistično sezono. Slej ko prej notranjost gostilne sestoji iz točilnice in ene večje sobe (vsega skupaj za 50 gostov), ter majhne neustrezne kuhinje. Zunaj so letos uredili vrt, tako da bo namesto prejšnjih 35 miz na njemu prostora še za 20 miz (skupaj za 220 gostov). Vse kar so tukaj naredili za bližajočo se sezono je, da so prepleskali vrtno mize in stole, še ta mesec pa bodo notranjost prebelili.

REZKA VERBEC

le, še ta mesec pa bodo notranjost prebelili.

Upravnica nam je povedala še, da se vkljub vsemu tuji in domači motorizirani turisti radi ustavijo v »Tavčarjevem dvoru«, žal pa avtomobili, ki vozijo proti Mariboru, zaradi cestno prometnih predpisov ne morejo zavijati v levo. Tako gostilni uide marsikakšen gost. Zato razmišljajo o parkirnem prostoru čez cesto, toda ta letos še ne bo na vrsti.

SEZONA JE OB SEJMIH

ANGELA ŠPELKO

tovost, kdaj bodo tu uredili križišče. Tako vsaj je dejala upravnica lokala Angela Špelko.

Ko so nasproti »Kačiča« začeli podirati zgradbo Astre, si je namreč kolektiv gostilne mislil, da so ure štete tudi njihovi zgradbi. Menda pa vseeno »Kačiča« ne bodo rušili letos, ampak šele prihodnje leto. Vseeno pa prav zaradi tega ne bi bilo najpametneje letos kaj več preurejati oziroma obnavljati lokala.

Povsem nepripravljeni pa le niso. V točilnici so montirali novo točilno mizo in uredili hladilno vitrino (prej so hladili pijače z ledom). To je veljalo 1.900.000 starih dinarjev. Prepleskali so tudi vse stole in mize na vrtu, prebelili pa so tudi kuhinjo, stranišča in hodnik. K osmim članom kolektiva se bo v turistični sezoni priključila še ena honorarna natakarka. Sicer pa pri »Kačiču« ni merilo za obisk turistična sezona, ampak sejmski dnevi na gospodarskem razstavišču. Takrat imajo največ dela.

Volitve poslanca v republiški zbor

Skupščine SRS

V nedeljo, 26. junija bodo nadomestne volitve v republiški zbor skupščine SRS, ker je poslanka Fani Perbil izgubila življenje v prometni nesreči. Volitve bodo le v krajevnih skupnostih »Boris Kidrič«, Savsko naselje, Tomačevo, Šentjakob-Podgorica, Beričevo in Dol ter v naseljih Nadgorica, Ježa in Dobrava, to je približno polovica območja bežigradske občine.

Na kandidacijskih zbora volivcev, ki so bili v omenjenih krajevnih skupnostih od 30. maja do 3. junija, so predlagali za poslanskega kandidata tovarišico Nado Puppis, inž. agronomije v Kmetijskem inštitutu SRS, ponekod pa tudi Antona Remsa in Ivana Levsteka. Na vseh kandidacijskih zbora je bila predlagana le inž. Nado Puppis, ki je tudi dobila potrebno večino glasov.

Občinska skupščina jo je na seji 17. junija izvolila za poslanko. Zanj so glasovali vsi navzoči odborniki, le dve glasovnici sta bili neveljavni.

Poslanca republiškega zbora skupščine SRS dokončno izvolijo volivci na neposrednih volitvah. Volitve bodo v nedeljo, 26. junija. Volišča bodo odprta od 7. ure zjutraj do 7. ure zvečer, ponekod pa tudi že prej.

Inž. Nado Puppis so odborniki občinske skupščine Ljubljana-Bežigrad izvolili za republiško poslanko. Neposredne volitve občanov bodo v nedeljo, 26. junija.

Inž. Nado Puppis že dolgo prebiva za Bežigradom, na območju krajevnih skupnosti »Boris Kidrič« stanuje že od leta 1953. Rojena je bila v Mariboru, 13. XI. 1922. V Mariboru je živel do leta 1941, obiskovala je gimnazijo, 1942 pa je maturirala v Ljubljani. Potlej se je preselila k stricu v Logatec. Z osvobodilno fronto je bila povezana že vse od njenega nastanka, toda v jeseni 1944 so jo zaprli in poslali v taborišče. Poleti 1945 se je vr-

Nado Puppis, inž. agronomije, je občinska skupščina izvolila za poslanko. Dokončno jo izvolijo volivci na neposrednih volitvah, ki bodo v nedeljo, 26. junija

nila domov in se takoj vpisala na agronomsko fakulteto v Zagrebu, saj takrat v Ljubljani te fakultete še ni bilo. Diplomirala je leta 1950, nato pa se je najprej zaposlila na kmetijskem posestvu Črnelo. Tu je bila pravzaprav selekcijska postaja. Bila je referent do leta 1953, ko je prišla na kmetijski inštitut Slovenije, koder je še sedaj.

V tem času je bila inž. Nado Puppis v najrazličnejših samoupravnih organih na tem inštitutu, dobro pa jo poznajo predvsem prebivalci krajevnih skupnosti »Boris Kidrič«. Občinska odbornica ni bila, pač pa je bila dolga leta članica občinskega komiteja ZK. Do zadnje letne konference SZDL je bila v izvršnem odboru SZDL, sedaj pa je član občinske volilne komisije.

Volivci, ki prebivajo na področjih krajevnih skupnosti »Boris Kidrič«, Savsko naselje, Tomačevo, Šentjakob-Podgorica, Beričevo in Dol ter v naseljih Nadgorica, Ježa in Dobrava, bodo v nedeljo, 26. junija volili poslanca v republiški zbor skupščine SRS.

Volišča:

Krajevna skupnost »Boris Kidrič«

Meja krajevnih skupnosti: desna stran Titove ceste od podvoza do Ptujске ulice (nasproti Stadiona), desna stran Ptujске ulice na vzhod do Linhartove ceste ter zahodno od Savskega naselja do Vilharjeve ceste, Vilharjeva cesta do Titove ceste.

Volišče bo v Domu krajevne skupnosti, Vojkova 1.

Krajevna skupnost Savsko naselje

Meja krajevnih skupnosti: Vilharjeva cesta, Šmartinska cesta, Savska cesta.

Volišče bo v osnovni šoli »Borisa Kidriča«, Matjaževa 4.

Krajevna skupnost Tomačevo

Naselji Tomačevo in Jarše
Volišče bo v Gasilskem domu

Krajevna skupnost Šentjakob-Podgorica

Naselji Šentjakob in Podgorica.

Volišče bo v Prosvetnem domu v Šentjakobu.

Krajevna skupnost Beričevo

Naselji Beričevo in Brinje.

Volišče bo v Kmetijskem domu v Beričevem.

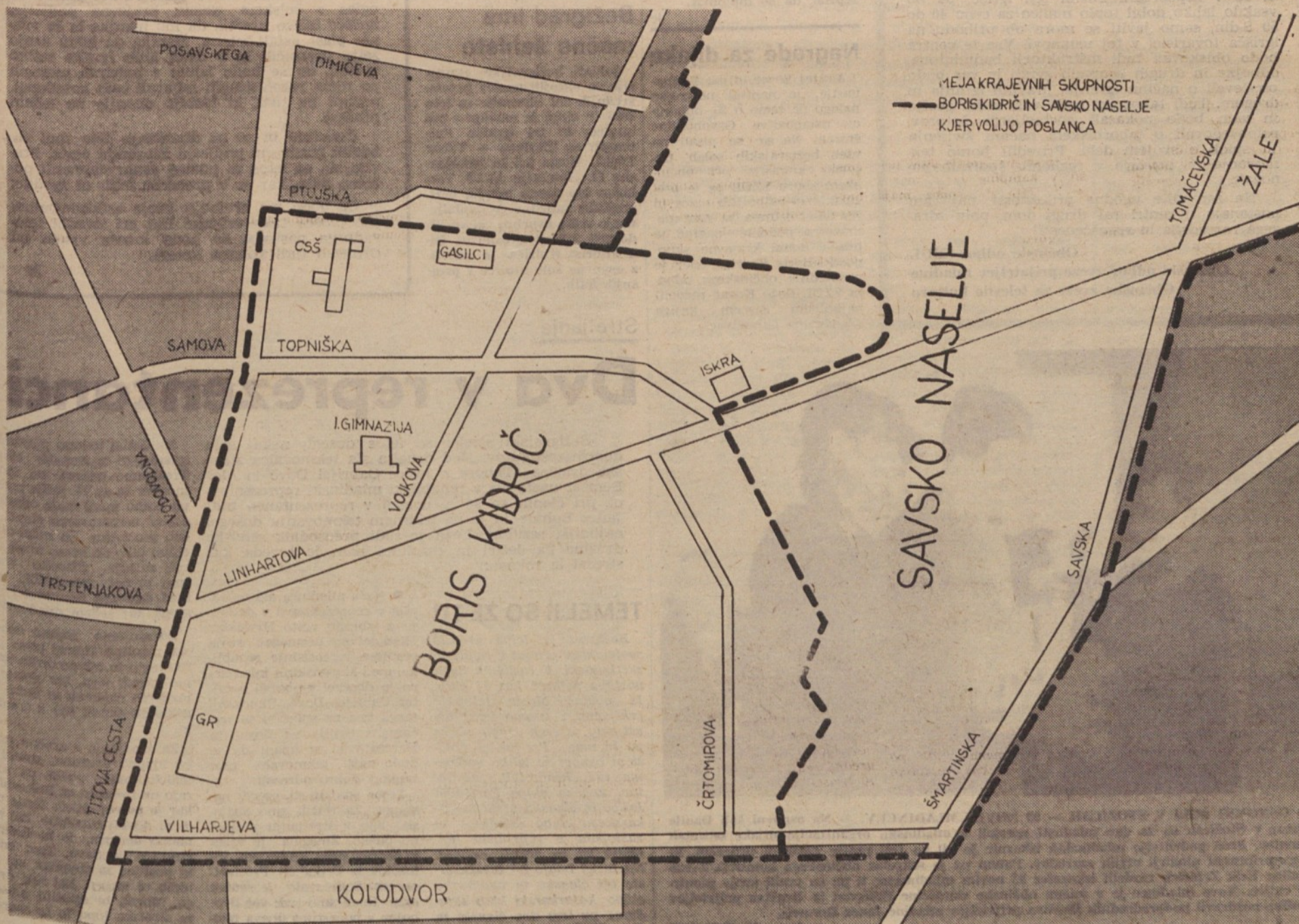
Krajevna skupnost Dol

Naselja: Dol, Videm, Zaboršt, Zajelše, Podgora in Kleče pri Dolu.

Volišče bo prostorih kmetijske zadruge v Dolu.

Naselja Nadgorica, Ježa in Dobrava

Volišče bo v gasilskem domu v Nadgorici.

MLADI MOJSTRI

Osnovna šola Borisa Kidriča v Savskem naselju je bila doslej znana po svojih šahistih. Odlično znanje v šahu so učenci te šole pokazali že lani. Letos so ponovnemu šahovskemu priznanju (šahovska ekipa je osvojila drugo mesto v republiškem merilu, Marjan Novak pa je zasedel med starejšimi pionirji prvo mesto), pridružili še uspeh na področju fotografije. Pionirji omenjene šole so na letošnji razstavi »Pionirski foto 66« zasedli drugo mesto kot krožek in si zato priborili srebrno plaketo. Med posamezniki sta se posebno dobro odrezala dijaka osmega razreda, Veljko Karis in Stane Hrast. Prvi je dobil zlato plaketo za črno-bele posnetke in diplomu za fotogram, drugi pa bronasto plaketo in prav tako diplomu za fotogram. Svoje fotografije pa sta poslala na razstavo tudi devetletni Marko Vrabl in Branko Franzl.

Nedvomno gre za sluzga za tako velik uspeh tudi fotografiji Haniki Cankar — Simončič, ki že vrsto let ne-

trudno vodi krožek. Njeno iskreno delo je obrodilo sadove. To ne kažejo le nagrade, marveč tudi obiski mladincev, ki še sedaj, čeprav so šolo že pred leti zapustili, še vedno radi prihajajo v temnico. Hanika že sedem let, torej za torkom, deli svoje

znanje mladim glavicam, ki jih je priklenila črno-bela umetnost.

Dva najboljša fotografa smo obiskali. Stanko Hrast je že nekaj deset metrov pred šolo zvedel, da ga čakamo. Odgovarjal je kratko, brez zadrege:

»S fotografijo sem se začel ukvarjati šele letos, pred dobrimi štirimi meseci. Ze prej sem malo poskušal s stričevim aparatom, ko pa mi je stara mama kupila aparat »pentono II.« sem dobil do fotografije še večje veselje. Vpisal sem se v krožek in začel.«

Stanko je osemletko uspešno končal, želi si, da bi ga sprejeli v grafično šolo. Rad bi postal ročni stavec ali pa reprodukcijski fotograf. Če bodo njegove reprodukcije tako dobre, kot so razstavljene in nagrajene slike, potlej bodo klišeji že dobri.

Prvonagrajeni, Veljko Karis, se je držal slovesno. Morda zaradi tega, ker je dobil zlato medaljo ali pa zato, ker smo ga zmotili med pripravi na važen dogodek, na ples dijakov osmih razredov. V roki je motal kolobar magnetofonskega traku in resno bno gledal skozi naočnike.

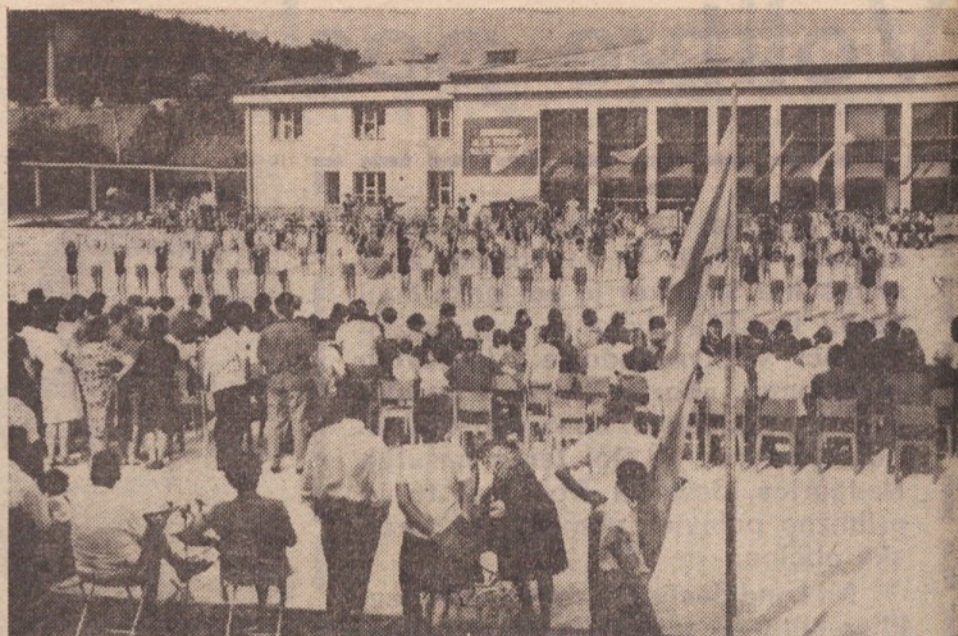
»Jaz pa se že dolgo ukvarjam s fotografijo. Začel sem tako, da sem od tete dobil v dar box kamero. Slike, ki ki sem jih poslal na razstavo, pa sem posnel z izposojenima fotografskima aparatom, s prijateljevo »pentono« in nekim nemškim aparatom, ki mi ga je posodila tovarišica Hani. »Ona in njen mož sta nas veliko naučila.«

Veljko je slikal na domači film »Efka« in na uvoženi film »Orwo«. Jeseni pojde v gimnazijo, želi biti novinar. V anketi o izbiri poklicev je zapisal, da bo diplomat.

jc

Nagrade za dijake

Andrej Sever, dijak I. gimnazije, je napisal najboljšo nalogo na temo o 25. obletnici ustanovitve Osvobodilne fronte. Naloge so pisali na vseh bežigradskih šolah; posebna komisija pri občinskem zboru SZDL pa je pregledala 50 najboljših nalog in jih deset izbrala za nagrade. Slovesna podelitev nagrad je bila v domu krajevne skupnosti »Boris Kidrič«, kjer je predsednik občinskega odbora SZDL Božo Kovač razdelil najboljšim piscem knjige »Zgodovina človeštva«.

CRNUČANI SO POKAZALI, KAJ ZNAJO — Na telovadnem nastopu je sodelovalo več kot 800 pionirjev in pionirk.

Foto: M. L.

Ob tabornem ognju

Tudi taborniki Partizanskega odreda Bičkova skala so se nameravali na dan mladosti priključiti splošnemu veselju ob prazniku. V načrtu so imeli postavitev propagandnega tabora, zvečer pa bi najmlajši taborniki, medvedki in čebelice, izvedli ob tabornem ognju nekaj kulturnih in taborniških točk. Za popestritev programa so pripravili še barvne risanke. Zal pa je lepe načrte skazila močna nevihta. Prireditev so morali prestaviti na 28. maj. Zal najmlajšim tabornikom starši — zaradi pozne ure — niso dovolili nastopati, sicer pa je prireditev uspela. Mladina pa tudi starejši so zadovoljni odhajali domov z željo, da bi bilo podobnih prireditev še več.

BORUT KUK

Bežigrad ima močne šahiste

Šahisti bežigradske gimnazije so osvojili naslov prvaka srednjih šol Slovenije za leto 1966. V ekipi je nastopilo pet igralcev in tri igralke. Premagali so Maribor — Tabor 7,5:0,5, Moste 5:3 in ljubljansko II. gimnazijo 4,5:3,5. Vsekakor lep uspeh mladih bežigradskih šahistov in nadaljevanje vrste uspehov, ki so jih dosegli šahisti z osnovne šole »Boris Kidrič« in šahistki z osnovne šole Stožice v prejšnjih letih.

Streljanje

Dva v reprezentanci

Bežigradski strelci so letos dosegli nekaj zelo dobrih rezultatov. Med drugim sta tekmovalca strelske družine »Tabor« z Ježice Gabrijel Dovč in Aleš Demšar nastopila v republiški mladinski reprezentanci, pri čemer pa se je uvrstil v reprezentanco tudi Janez Bohinc, ki je na izbirnem tekmovanju dosegel najboljši rezultat. Leta je tudi predsednik strelske družine na Ježici iz rezultate nam je seveda kar stresal iz rokava:

TEMELJI SO ŽE TU

Bežigrad je letos prevzel svojevrsten primat v ljubljanski košarki. V različnih ligah nastopa namreč kar 11 ekip. Iz občine Moste tekmuje (vključno z zvezno ligo) devet ekip, iz vseh drugih občin pa še manj. Pri takšni množični osnovi se lahko nadejamo tudi kvalitetnih rezultatov. Ženska ekipa Partizana Ježica in članska vrsta košarskega kluba »Stadion«, ki nastopata v republiški ligi, imata za to dovolj zaledja. Na Ježici imajo tri ženske vrste ter člansko in mladinsko ekipo, košarski klub »Stadion« pa ima dve članski in dve mladinski moštvi.

Naša mladina sta nastopila v reprezentanci v dvoboju z izbrano vrsto Hrvatske. Mladinci so premagali svoje vrstnike iz sosednje republike, med slovenskimi mladinci pa je dosegel najboljši rezultat Gabrijel Dovč. Reprezentanca ima na sporedu še srečanja s Srbijo ter Bosno in Hercegovino in upam da se bodo naši tekmovalci tudi tamkaj dobro odrezali.

Letos smo imeli precej nastopov. Zaključili smo občinsko ligo v streljanju z zračno puško. Zmagala je vrsta »Tabora« pred »Herojem Vitezom« iz Črnuč in Protiv. Sodelovalo je sedem ekip. Imeli smo tudi več dvobojev v počastitev dneva mladosti.

Na Ježici imamo pionirsko, mladinsko in člansko ekipo. Treniramo trikrat na teden in sicer še do 15. julija potem pa bomo imeli malo odmora. Jeseni nameravamo zbrati še eno pionirsko in mladinsko ekipo tako da bomo imeli dovolj zaledja. Člansko vrsto smo precej pomladili, saj med desetimi tekmovalci nastopa kar sedem mladincev.

Združujemo največ delavske mladine. Precej težav pri treningih in tekmovanjih imamo zaradi tega, ker delajo v različnih izmenah in težko je uskladiti prosti čas s treningi.

Za streljanje z zračno puško imamo dvorano, strelci z malokalibrsko puško pa morajo na treninge na Rakovnik, kar je precej daleč. Zanje tudi ni dovolj municije. Zal nimamo denarja, da bi uredili strelišče za Savo. Tam zdaj ni pogojev za treninge, saj se teren ni urejen, kaj šele drugo. Morali bi zgraditi ploščo za strelsko lopo in še marsikaj drugega.

PIONIRJI, PIONIRKE, MLADINCI IN MLADINKE

Tudi za vas, ki boste preživljali poletne počitnice doma, bomo poskrbeli, da se boste lahko prijetno zabavali. V Savskem naselju ob Linhartovi in Matjaževi ulici pri šoli dr. Vita Kraigherja na Vodovodni cesti in na kopališču pri Šternu, bodo te dni postavili igrišča za odbojko, badminton in mali nogomet, pripravili prostor za namizni tenis itd. Igrišča z najosnovnejšimi rekviziti (žogami, loparji in pod.) vam bodo vsak dan na razpolago od 8. ure zjutraj do 19. ure zvečer. Rekvizite boste dobili pri tovarišu ali tovarišici, odgovornih za red in izvajanje programa na teh prostorih. V vrtec, ki so v neposredni bližini teh igrišč, pa bo vsakdo lahko dobil toplo malico za ceno 40 do 50 S-din, samo javiti se mora ob prihodu na igrišča tovarišici v tej ustanovi. Vse te centre bodo obiskovali tudi inštruktorji badmintona, odbojke in drugih športnih zvrsti in vas bodo poučevali o načinu igranja, pravilih igranja in drugem. Tudi taborniki bodo vaši redni gostje in vam bodo pokazali postavljanje šotorov, pripovedovali o taborniškem načinu življenja in sploh o svojem delu. Priredili bomo tekmovanja in turnirje v različnih športnih panogah.

Ne zamudite ugodne priložnosti, naj vam postanejo ti centri vaš drugi dom, poln zdravega razvedrila in sproščenosti!

Občinski odbor SZDL

Občinski odbor zveze prijateljev mladine
Občinska zveza za telesno kulturo

NA OSNOVNI ŠOLI V STOŽICAH — 93 NOVIH MLADINCEV. — Na osnovni šoli Danile Kumar v Stožicah so za dan mladosti sprejeli v mladinsko organizacijo dijake sedmih razredov. Pred podelitvijo mladinskih izkaznic je bil na šoli pester glasbeni program, ki so ga pripravili pionirji nižjih razredov. Potem pa je sekretar občinskega komiteja Zveze mladine Erik Zrimšek razdelil izkaznice 93 novim mladincem, ti pa so vrnili svoje pionirske rutice. Nove mladince je v imenu občinske skupščine Bežigrad in Društva prijateljev mladine pozdravil podpredsednik Društva prijateljev mladine Janez Dremelj.

Foto: K. DOLENC

Združene moči, boljši rezultati

Atletika navdušuje

Najboljše tekmovalce ima šola »Vita Kraigherja« — številna udeležba

Odbojkarji Črnuč so se v spomladanskem delu prvenstva v republiški ligi uvrstili med boljše ekipe. Lani so se združili igralci odbojkarškega kluba »Bežigrad« in Partizana Črnuče, združena vrsta pod imenom Partizan Črnuče — Sava je začela kar obetavoče. Trener prvega moštva inž. Miro Meserko meni takole:

Badminton

ZMAGA IN PORAZ Z GOSTI IZ AVSTRIJE

Igralci badmintona z Ježice so imeli v gosteh tekmovalce iz Avstrije. V dvoboju z ekipo SC »Spittal« so zmagali 6:5. To je bil prvi poraz te avstrijske ekipe v Ljubljani. Za Partizan Ježica so bili uspešni Drinovec, Jereb. Plut ter dvojica Drinovec — Jereb. Parčnikova — Jereb in Ravnikarjeva — Drinovec. Pomerili so se tudi z ekipo ASC »Vilach« iz Beljaka; ta vrsta je že nekajkrat osvojila avstrijsko državno prvenstvo. Gostje so zmagali 9:2. Za domačo sta bila uspešna Jereb in dvojica Drinovec — Jereb.

Na turnirju za jakostno lestvico najboljših slovenskih igralcev, ki ga je organizirala Olimpija, se je Jani Drinovec uvrstil na drugo mesto, Janez Jereb pa na četrto mesto.

● Dosegli smo več, kot smo pričakovali. Računali smo, da bomo nabrali toliko točk, da bo zadostovalo za obstanek v ligi. Zdaj pa smo na 5. mestu in skušali ga bomo obdržati.

Igralcev je brzkone dovolj? ● Združitev odbojkarjev je bila umestna ne samo zaradi finančnega položaja temveč tudi zaradi kadra: odbojkar. klub »Bežigrad« ni imel možnosti za razvoj, na Črnučah pa je več mladih igralcev. Vrnili se je tudi Miro Košir, ki je igral za »Ljubljano«, tako da nastopa v prvem moštvu 12 igralcev: Andi Kovač, Janez Škofic, Jože Plešej, Mato Kumer, Marjan Kumer, Miro Košir, Ilija Jakšič, Jože Arh, Miran Černivec, Pavle Dolenc in Božo Čehak.

Kaj pa zaledje?

● Imamo še drugo moštvo, ki nastopa v kamniški ligi, mladinci pa so na turnirju za slovensko prvenstvo zasedli 3. mesto v svoji skupini. Pri mladih pa je vseeno premalo zanimanja, posebej glede na to, da je odbojka edini kvalitetni šport na Črnučah.

In drugi pogoji za tekmovalce?

● Financiranje s strani občinske zveze za telesno kulturo je urejeno. Nadvse prizadeven je predsednik odbojkarške sekcije Vinko Vrbec, ki vodi tudi drugo moštvo in opravlja še kup drobnega dela. Pri igrišču bi le nujno potrebovali garderobo in tuše, počasi bo pa treba misliti še na eno igrišče.

Na Centralnem stadionu je bilo 9. junija tekmovalce bežigrajskih osnovnih šol za atletski šolski pokal, ki je veljalo obenem tudi za občinsko prvenstvo. Tekmovanja so se udeležile ekipe osnovnih šol »Borisa Kidriča«, »Mirana Jarca«, »Danile Kumar« in »Dr. Vita Kraigherja«, medtem ko učenci os. šole iz Črnuč niso tekmovali zaradi telovadnega nastopa, ki so ga priredili. Skupno je tekmovalo 163 učenk in učencev in v tekih na 60 m, 300 oziroma 400 m, štafetnem teku 4 x 60 m, skokih v višino in daljino ter metu krogle. Doseženih je bilo nekaj izrednih rezultatov kot 8,2 Tavezove v teku na 60 m, 135 cm Valenčičeve v skoku v višino, Burjevih 7,6 na 60 m, Piskarjevih 56,6 na 400 m in Kuzminovih 12,27 m v metu krogle. Razveseljivo je tudi to, da so vsi nastopajoči pokazali precejšnjo mero nadarjenosti, znanja in borbenosti.

Premočno je zmagala ekipa osnovne šole »Dr. Vite Kraigherja« (145 točk), pred šolo »Danile Kumar« (97), »Borisa Kidriča« (85) in »Mirana Jarca« (81 točk). Učenke in učenci Drage Stamejčičeve, Male-ričeve in Ledinka so še enkrat dokazali, da je atletika pri njih zelo razvita in da je njihova vadba sistematična in traja vse leto. Tako je bronasti grb mesta Ljubljane prejela v trajno last osnovna šola »Dr. Vita Kraigherja«, medtem, ko sta za najboljše posamezne rezultate prejela nagradne albume Tavezova za tek na 60 m in Piskar za tek na 400 m.

Tekmovanje, ki ga je s pomočjo AK Olimpija organizirala obč. zveza za telesno kulturo in pri katerem so sodelovali tudi vsi profesorji telesne vzgoje nastopajočih šol, je v celoti uspelo in pokazalo, da je bežigrajska mladina zelo privržena atletiki — kraljici športa!

KOŠARKA

Devet ekip, 2 prvi mesti

V letošnjem medobčinskem tekmovalstvu v košarki nastopa devet ekip iz štirih bežigrajskih klubov: »Stadiona«, »Partizana«, Ježica, »Kometa« in Partizana Črnuče. Z uspehi košarkarjev smo v spomladanskem delu tekmovalstva zadovoljni, saj so se v ligah, kjer tekmujejo, uvrstili v zgornjo polovico lestvice.

V članski konkurenci tekmujejo Ježica, »Stadion B« in »Kometa«. Ježica je najresnejši kandidat za osvojitve prvega mesta, lahko pa smo zadovoljni tudi z rezultati drugih dveh ekip.

Rezultati — člani: »Kometa« — Trnovo B 28:63, Ježica — »Stadion B« 52:48, »Stadion B« — Vrhnika B 57:50, Medvode — Ježica 31:54, »Stadion B« — »Slovan B« 53:68, Vrhnika B — Ježica 29:78, »Kometa« — Ježica 51:64, Medvode — »Stadion B« 54:60, Ježica — »Slovan B« 62:45, »Stadion B« — Trnovo B 37:60, Vrhnika B — »Kometa« 42:48.

Vrstni red: Ježica, Trnovo B, »Slovan B«, »Kometa«, »Stadion B«, Vrhnika B, Medvode.

Mladinci tekmujejo v dveh ligah. V A skupini tekmujejo tudi prva ekipa »Stadiona« in Ježice, v B skupini pa druga ekipa »Stadiona«. Obe bežigrajski ekipi sta lani tekmovali v B skupini, torej sta letos novince. Z rezultati smo zadovoljni, saj sta se samo moštvu »Olimpijek« in »Slovana« pokazali kot premočna nasprotnika, z vsemi drugimi pa sta bežigrajski ekipi popolnoma enakovredni. Druga ekipa »Stadiona« je nova, mlada vrsta, kar kaže, da so pri »Stadionu« začeli s sistematično vzgojo igralcev, ki bodo zamenjali igralce članske ekipe.

Rezultati — mladinci A grupa: Ježica — »Stadion« 45:31, »Olimpija« — Ježica 66:25, »Stadion« — »Olimpija« 35:74, Ježica — »Ilirija« 20:0, »Slovan« — Ježica 68:26, »Ilirija« — »Stadion« 50:57, Ježica —

3. Založnik (vsi V. Kraigherja) 4.90 m. Krogla: 1. Kuzmin (V. Kraigherja) 12.27 m, 2. Zakrajšek (D. Kumar) 12.22 m, 3. Umek (B. Kidriča) 11.36 m. Tek 400 metrov: 1. Piskar (M. Jarca) 56.6, 2. Marka (V. Kraigherja) 58.7, 3. Brezovnik (D. Kumar) 60.9. Stafeta 4 x 60 metrov: 1. Vita Kraigherja 31.3, 2. Danile Kumar 32.1, 3. Mirana Jarca 33.0.

Dekleta — tek 60 metrov: 1. Tavez (V. Kraigherja) 8.2, 2. Škerjanec (V. Kraigherja) 8.4, 3. in 4. Čuček (D. Kumar) in Sitta (M. Jarca) 8.7. Višina: 1. Valenčič (V. Kraigherja) 135 cm, 2. in 3. Česnik in Bole (obe D. Kumar) 130 cm. Daljina: 1. Škrjanc (V. Kraigherja) 4.23 m, 2. Prevodnik (D. Kumar) 3.92 m, 3. Papič (V. Kraigherja) 3.83 m. Krogla: 1. Simon (V. Kraigherja) 8.81 m, 2. Podbevšek (D. Kumar) 8.73 m, 3. Rojko (V. Kraigherja) 8.69 m. Tek 300 metrov: 1. Tavez (V. Kraigherja) 49.1, 2. Sitta (M. Jarca) 49.2, 3. Dolenc (D. Kumar) 52.6. Stafeta 4 x 60 metrov: 1. Vita Kraigherja 34.6, 2. Danile Kumar 36.4, 3. Mirana Jarca 39.2.

REZULTATI:

Fantje — tek 60 metrov: 1. Burja (V. Kraigherja) 7.6, 2. Špelič (M. Jarca) 7.7, 3. Mele (B. Kidriča) 7.9. Višina: 1. Cunder (V. Kraigherja) 155 cm, 2. Varkelje (B. Kidriča) 155 cm, 3. Širok (M. Jarca) 145 cm. Daljina: 1. Baumgartner 5.20 m, 2. Zaman 5.15 m,

Zelena jama 45:49, »Stadion« — »Slovan« 41:77, Domžale — Ježica 63:46, Zelena jama — »Stadion« 53:54.

Vrstni red: »Olimpija«, »Slovan«, Zelena jama, Ježica, »Stadion«, Domžale, »Ilirija«.

B-grupa: »Stadion«—Vrhnika 23:35, Trnovo—»Stadion« 43:21, »Stadion«—Medvode 29:53, »Ljubljana«—»Stadion« 55:29, »Stadion«—Moste 40:63.

Klubi so v letošnji sezoni izredno presenetili z resnostjo pri organizaciji ženskih ekip. Vse so se bile točno po razporedu komisije za košarko. V ligi mladink sta tekmovali tudi dve mladinski ekipi Ježice. Prva ekipa Ježice je kvalitetno prekašala vse ostale ekipe in brez poraza zasedla prvo mesto. Drugo ekipo sestavljajo samo igralke, ki so pričele igrati košarko šele letos in so se v tekmovalstvu kljub temu dobro znašle.

REZULTATI — mladinke: Litija : Ježica-A 17:26, Ježica-B : Vrhnika 6:13, Ježica-A : »Slovan« 42:12, Ježica-B : Litija 4:28, »Slovan« : Ježica-B 20:5, Ježica-A : »Olimpija« 25:22, Ježica-B : Olimpija« 14:17, Vrhnika : Ježica-A 24:30, Ježica-A : Ježica-B 28:4.

VRSTNI RED: Ježica-A, »Slovan«, Litija, Olimpija, Vrhnika, Ježica-B.

Razveseljivo je, da smo dobili novo košarkarsko sekcijo pri Partizanu Črnuče, ki nastopa v medobčinskem tekmovalstvu v pionirski ligi. Kljub mladosti in neizkušeni moštvo nastopa uspešno in je v spomladanskem delu zasedlo peto mesto.

Uspehi še pridejo

Podpredsednika občinske zveze za telesno kulturo Bežigrad Aleksandra Lauša smo upraskali kako ocenjuje atletsko tekmovalstvo bežigrajskih šolarjev. Takole je odgovoril:

»Ena glavnih nalog občinske zveze za telesno kulturo je, da poleg druge telesno-vzgojne dejavnosti in športa, podpira in dvigne na višjo raven smučanje, plavanje in predvsem atletiko. Začne se seveda pri šolskih tekmovalstvih. Na leto naj bi bila vsaj štiri tekmovalstva. Prav številni nastopi bodo pritegnili mladino na športne terene.

Na zadnjem tekmovalstvu nismo zabeležili le številne udeležbe, ampak se je pokazalo tudi veliko zanimanje mladine za atletiko. Ne manjka nič drugega, kot nekoga, ki bi na šolah to dejavnost organiziral. Za prvenstvo se na šolah niso posebej pripravljali, nastopilo je le malo tekmovalcev, ki so že vključeni v atletske organizacije. Pionirji in pionirke so pač pokazali svoje sposobnosti, dali so od sebe kar v teh razmerah lahko dajo. Rezultati so dobri, nekaj celo zelo dobrih — 8.2 na 60 m pri pionirkah, pionirji — višina 155 cm, 56.6 na 400 metrov, 5.20 m daljina itd. To je torej osnova za pravo atletsko tekmovalstvo.

Jeseni moramo tekmovalstvo nadaljevati tako kot smo si zamislili (šole naj bi nastopile dvakrat jeseni in dvakrat spomladi), bolj pa moramo prirediti atletske klub Olimpijo, da bo organizacija tekmovalstva boljša. Prav dobra organizacija, red in disciplina, tudi delujejo vzgojno na mlade tekmovalce. Pripraviti moramo tudi svečano podelitev priznanj, to je zelo pomembno. Prihodnje leto nameravamo organizirati tekmovalstvo atletskih ekip iz osnovnih šol vseh ljubljanskih občin.

Uspehov se seveda ne moremo nadejati v enem letu ali v dveh letih, vendar prav atletska tekmovalstva so osnova za širšo telesno - vzgojno in športno dejavnost.

Gimnazija med najboljšimi v Ljubljani

Bežigrajska gimnazija je bila organizator atletskega prvenstva ljubljanskih srednjih in strokovnih šol. V desetih ekipah je nastopilo več kot 300 tekmovalcev in tekmovalcev. Zmagala je gimnazija Sentvid, domača vrsta pa se je uvrstila na drugo mesto. Bežigrajski tekmovalci in tekmovalke so dosegli nekaj dobrih rezultatov. V teku na 300 metrov se je Mele (I. gimnazija) uvrstil na drugo mesto, na 1000 metrov pa je bil Sebel (PIT šola) tretji. Pri dekletih je Boguničeva (I. gimnazija) zmagala pri skoku v daljino in Trbežnikova (Šola Iskra) pri metu krogle, na drugo mesto sta se uvrstili Jurčičeva (I. gimnazija) v teku na 60 metrov in Stanočnikova (PIT šola) v teku na 600 metrov.

S KOŠARKARSKIE TEKME JEZICA : ILIRIJA.

FOTO: E. S.

Mladi pred počitnicami

ORGANIZACIJA BREZ DENARJA

Za Bežigradom je več kot 250 članov Počitniške zveze. O delu te specializirane organizacije za mladinski turizem nam je pripovedovala Marija Arhar, predsednica izvršnega odbora Počitniške zveze občine Bežigrad:

● Stevilo članov neprestano narašča. Pritegnejo jih zlasti izleti, pohodi, možnosti, ki jih imajo za letovanje v domovih Počitniške zveze ob morju in v gorah, popusti na železnici ter avtobusih itd. Za Bežigradom imamo več družin v podjetjih, na šolah in po terenu. Izlete prirejajo v glavnem družine, ki lepo sodelujejo med seboj. Prav zdaj je seveda največ zanimanja za letovanja v taborih Počitniške zveze v Zadru in Makarski. Po zdajšnjih prijavah računamo, da bo preživelo počitnice v teh

dveh taborih približno 150 mladih Bežigrajčanov s I. gimnazije, šole ISKRA, iz Topsa, Dopisne šole in iz drugih družin. V načrtih imamo še dvodnevni izlet v dom Počitniške zveze v Martuljku, sicer pa bomo več izletov organizirali jeseni.

● Občinski skupščini smo predložili prošnjo za dotacijo, je pristavila blagajničarka Helena Triller pa nam niso niti odgovorili. Edini dohodek je člana, rina, te pa nam ostane bolj malo, le 80 starih dinarjev od vsakega člana. V drugih občinah dobijo odbori Počitniške zveze dotacije in potlej lahko bolj organizirano delajo. Za Bežigradom gosujemo pri občinskem komiteju Zveze mladine, ki plačuje tudi stroške za pošto in druge izdatke, ki jih ima naša organizacija.

Delo za upokojenca

Planinsko društvo Črnuče išče mlajšega upokojenca, ki bi za dva do tri mesece prevzel določeno delo pri nabavi različnih materialov za gradnjo novega planinskega doma na Mali planini. Nagrada okrog 100 tisoč dinarjev mesečno po dogovoru. Društvo bo poravnalo tudi vse potne stroške. Gre namreč za potovanje na poti Mala planina (Žičnica) in v razna podjetja.

Ponudbe pošljite na Planinsko društvo Črnuče, Ljubljana — Črnuče.

Bežigrajčani v Kumrovcu

Letos bo dvanajst mladih Bežigrajčanov odšlo za teden dni na letovanje v Kumrovec. Na pot bo odšlo sedem deklic in pet fantov, hčere in sinovi članov ZB z Ježice in Stožice. V Kumrovcu jih bodo sprejeli pod krov njihovi vrstniki. Domov pa bodo mladi Bežigrajčani pripeljali tiste svoje nove prijatelje, pri katerih bodo med bivanjem v Kumrovcu.

Člani ZB pripravljajo mladim Kumrovčanom v Ljubljani lep sprejem. Kumrovčani bodo ostali v Ljubljani prav toliko časa kot Bežigrajčani v Kumrovcu. Stanovali in jedli bodo pri družinah, katerih otroci bodo predtem v

Kumrovcu. Člani ZB pa bodo poskrbeli, da si bodo mladi gostje ogledali velike slovenske spomenike NOB in doživejo del Slovenije. Pokazali jim bodo ljubljanski muzej NOB, ljubljanski grad, Drago pri Begunjah, Bled, Krvavec in letališče Brnik.

Jesenj pa bosta navezali tesne medsebojne stike tudi stoženska šola »Danile Kumarjeve« in šola Maršala Tita v Kumrovcu. Že na začetku šolskega leta bo prišel iz Kumrovcu eden izmed uslužbencev kumrovskega muzeja. Na stoženski šoli bo mladim cibicanom in pionirjem pripovedoval o NOB in življenju maršala Tita.

POSLOVNO ZDRUŽENJE GRADBENIH PODJETIJ, MED KATERIMI JE TUDI OBNOVA

GIPOSS

gradi najcenejša stanovanja

GIPOSS je poslovno združenje šestih gradbenih podjetij iz Slovenije, ki se je med drugim specializiralo za gradnjo stanovanj po tako imenovanem »Jugomont« sistemu.

Pod okrilje GIPOSS spada: »GORICA« iz Nove Gorice, »INGRAD« iz Celja, »PIONIR« iz Novega mesta, »OBNOVA« iz Ljubljane, »SAVA« iz Jesenice in »STAVBAR« iz Maribora.

Jugomont je montažni sistem industrijske gradnje stanovanj, podoben svetov-

no znanemu danskemu sistemu Nielsen comp. Larsen, ki ga veliko uporabljajo v skandinavskih državah, v Angliji, Zahodni Nemčiji in drugod. Prvi projekt montažnega sistema, prirejenega za naše klimatske razmere in za naše tehnološke možnosti, je izdelala skupina gradbenih strokovnjakov, arhitektov in inženirjev v Zagrebu in ga imenovala JU-60. Že v letu 1961. je bil ta sistem izpopolnjen, predvsem v konstrukcijskem pogledu, in je tako nastal sistem JU-61. Zdaj

ta sistem naprej razvijajo skupine gradbenih strokovnjakov v Hrvaški in Sloveniji.

Sistem »Jugomont« uporablja v raznih krajih Jugoslavije. Veliko stanovanj po tem sistemu so doslej že zgradili v Zagrebu, v Novem Sadu, Čaku, Skopju, v Celju, zdaj pa smo začeli graditi takšna stanovanja tudi v Ljubljani.

V Zagrebu so na primer 1963. leta zgradili po tem sistemu 2289 stanovanj, 1964 že 2711 stanovanj in lani kar 3000 stanovanj.

GIPOSS IMA NASLEDNJE ZMOGLJIVOSTI:

1966 — 3000 stanovanj
1967 — 3500 stanovanj
1968 in v naslednjih letih — 4000 stanovanj.

»Savsko naselje II«
gradi OBNOVA

V podaljšku Savskega naselja, ki ga bomo odslej naprej imenovali kar »Savsko naselje II«, je po Jugomontu začelo graditi naše gradbeno podjetje OBNOVA. Okrog lokacije je bilo precej zapletov in urbanističnih zank ter zaprek, končno pa se je gradnja v tem predelu le premaknila z mrtve točke. Do jeseni prihodnjega oziroma najkasneje do konca 1967. leta bo tu zraslo 645 stanovanj. Vsa ta stanovanja so za trg. Kandidati za nakup teh stanovanj se kot varčevalci lahko vključijo v gradnjo pri podjetju STANDARD Ljubljana, Celovška 87. Vse prodajne pogoje in informacije o kreditiranju posreduje STANDARD na Celovski cesti tudi po telefonu 311-071.

Stanovanja — kakšna, kolikšna in za koliko?

V dveh stanovanjskih objektih v »Savskem naselju II« bo 80 garsonjer s 26 kv. m površine, v treh stavbah bo 106 enosobnih stanovanj s 34 kv. metri površine, eno in pol sobnih stanovanj bo na razpolago 18 s 57 kv. me-

tri površine, dvosobnih stanovanj bo največ, in sicer 342, imela pa bodo 60—65 kv. metrov površine, dvo in pol sobnih bo 16 s 70 kv. metrov površine, trosobnih bo 24 s 76 kv. metrov površine in tri in pol sobnih 19 s 87 kv. metrov koristne površine.

Vsa ta stanovanja (večja) bodo v desetih blokih, manjša pa v petih. Skratka v »Savskem naselju II« bo zraslo do konca prihodnjega leta 15 stanovanjskih objektov, ki jih strokovno označujejo s P 4, kar pomeni, da bodo vsa petetazna oziroma štiritazna nadstropna (prilicje in štiri nadstropja).

15 odst. ceneje kot klasična gradnja

Splošno znano je že, da so stanovanja grajena po Jugomont sistemu, na okroglo za 15 odstotkov cenejša kot stanovanja grajena na klasičen način. Toda oglejmo si cene: Garsonjera velja 3.250.000 st. din, enosobno stanovanje 4.260.000 do 5.250.000 st. din, eno in pol sobno stanovanje 6.600.000 st. din, dvosobno stanovanje 7.450.000 st. din, trosobno 10.132.000 st. din in tri in pol sobno stanovanje 11.600.000 st. dinarjev.

Kakšne so še prednosti Jugomonta? V prvi vrsti so ta stanovanja zelo hitro zgrajena: v slabem letu dni. Osnovni principi gradnje pa so naslednji:

Sklep je s tem pravnomočen.

Tako o zadevi »Aleš« pravi Okrožno sodišče SRS v Ljubljani.

In kaj pravi stečajni upravitelj, ki je imel »Aleša« v rokah? Takole poroča Okrožnemu sodišču v Ljubljani:

»Uspeh realizacije pri prodaji osnovnih sredstev je določeno prikazal, kako nerealno je postopala likvidacijska komisija Skupščine občine Ljubljana—Bežigrad s predsednikom Jurijem Drametom, člani Janezom Hengom, Romanom Mlakarjem in Sonjo Vrščajev. ki je vsa osnovna sredstva dne 1. 10. 1964 vpisala z zneskom din 500.500 ter s tem povzročila postopek redne likvidacije in stroške v tej zvezi 715.000 din, postopek neprimerne prodaje blaga III. razreda škode: 698.138 din, kar skupaj zneske 1.413.138 din.

Redna in izredna obraba osnovnih sredstev 755.345 din. Stroški odvoza in vrnitve osnovnih sredstev: 18.640 din. Nevrnjena in neobračunana embalaža: 419.033 din ali skupaj 2.607.033 din, kar vse je bilo brez potrebe.

Moram ugotoviti, da sta bila redna likvidacija in stečaj popolnoma nepotrebna in uvedena zaradi nepravilnega postopka predsednika likvidacijske komisije.

Prvo dejanje te tragedije je tako končano, pravi stečajni upravitelj, »toda nastopilo bo drugo dejanje: postopek zaradi oškodovanja upravnice Ivanke Peršinove, ki je bila 56 dni po nepotrebni v zaporu, njene bolezni ipd.

Afera »Aleš«, ki je do dobrega razvnela duhove, zakaj gostilna je vrsto let blizu in daleč slovela kot ena največ-

nejših in najboljših, je šla že skoraj v pozabo. Zdaj skoraj po dveh letih, odkar so pri »Alešu« zaprta vrata, pa se vsa zadeva spet odmotava, toda precej drugače, kot smo pisali v »Zboru občanov« avgusta 1964.

Vprašanje in odgovor

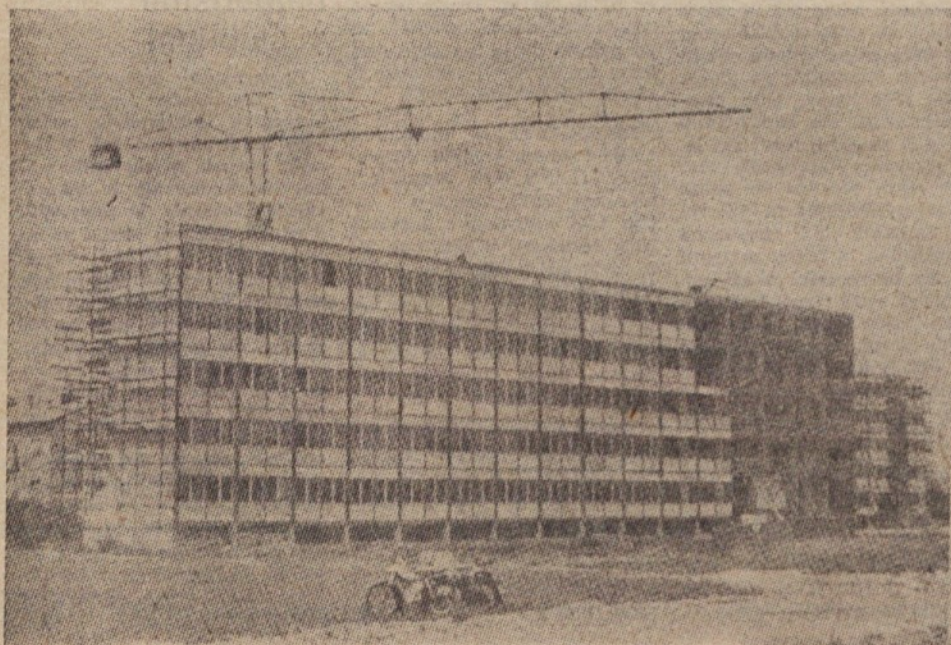
Ali se bo Vodovodna cesta izgubila v plevelu?

Bralec Slavko Milatović z Vodovodne ceste nam je poslal to-le vprašanje:

Ob sprejemu lanskega občinskega proračuna je bila med postavkami za komunalna dela Vodovodna cesta. Za ureditev odseka med Titovo in Samovo cesto je bila zapisana postavka 14 milijonov starih dinarjev. Tudi Tovarna dekorativnih tkanin je prispevala nekaj denarja za asfaltiranje, cesta pa še letos ni urejena. Ob robovih raste plevel, ceste ne škropijo in ne pometajo, skratka ta odsek Vodovodne ceste je zares pravi »mrtvi« rokav. Ali tudi letos še ne bo prišla na vrsto?

Dunja Bergant, referent za gradbene in komunalne zadeve na občinski upravi, nam je odgovorila takole:

Za ureditev Vodovodne ceste je lani plačala Tovarna dekorativnih tkanin 10 milijonov starih dinarjev. To je ves denar, ki ga imamo za ureditev te ceste. Rekonstrukcije nismo začeli zaradi tega, ker projekt ni popoln. Urbaniščična dokumentacija za ta predel ni urejena.

Montaža okenskih membran na stanovanjskem bloku JU 64 v Celju.